

ประธานชั่วคราว :

“ประกาศ

ตั้งประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ปร.

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่สภาผู้แทนราษฎร ได้ตั้งมติเมื่อวันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ให้เป็นประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คือ

- ๑. พลเอก พระประจักษ์จันท์ เป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร
- ๒. ชุนวิวัฒน์ สุขวิทยา เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑
- ๓. นายประสิทธิ์ จุลละเกศ เป็นรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒

จึงตั้งให้ผู้มีนามดังกล่าวแล้วเป็นประธานและรองประธานสภาผู้แทนราษฎรตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๕๑ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาล

ปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

(ลงนาม) พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี”

(ที่ประชุมรับทราบ)

(เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรไปเชิญ พลเอก พระประจักษ์จันท์ ประธานสภาผู้แทนราษฎร ชุนวิวัฒน์ สุขวิทยา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ และ นายประสิทธิ์ จุลละเกศ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ ขึ้นบัลลังก์ตามลำดับ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย

ผม และ ชุน วิวัฒน์ สุขวิทยา และคุณประสิทธิ์ จุลละเกศ ขอขอบพระคุณท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย ที่ได้ไว้วางใจและให้เกียรติเลือกให้ทำหน้าที่ประธาน และ รอง

ประธานในสมัยประชุมสามัญครั้งนี้ ผม และท่านรองประธานทั้งสองขอให้คำมั่นตัก ที่ประชุมอันสำคัญและมีเกียรติยิ่งว่า จะ ได้ พยายาม ปฏิบัติหน้าที่ ตามที่ได้รับมอบหมายโดยเต็มสติปัญญาและความสามารถ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประชมปรึกษาของสภาซึ่งเราถือว่าเป็นสิ่งสำคัญที่สุดให้ดำเนินไปโดยเรียบร้อยเท่าที่สามารถจะทำได้ ผมก็คิดว่าท่านรองประธานทั้งสองก็ได้ตระหนักถึงความสำคัญยิ่งของสถาบันนี้ เพราะเหตุเรื่องใดที่เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมและที่ประชุมตกลงมติว่าให้ใช้ได้ และเรื่องนั้นเป็นบทบัญญัติที่เกี่ยวกับทางกฎหมายแล้วจะต้องเป็นผลไปสู่ประชาชนทั้งชาติที่จะต้องปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติ ด้วยเหตุฉะนั้นเรื่องต่างๆ ที่นำเข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมนี้ จะต้องถือว่าเป็นเรื่องสำคัญทุกเรื่อง ซึ่งที่ประชุมจะต้องพิจารณากันโดยรอบคอบและถี่ถ้วน เปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายได้แสดงความคิดเห็นด้วยดีทุกประการ ถ้าพูดถึงเรื่องความจริงผมก็ได้ถือเป็นหลักปฏิบัติตลอดมา ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าแม้ในข้อบังคับการประชุมสภาข้อ ๒๗ ซึ่งได้กำหนดไว้ว่าเรื่องใดถ้าหากว่าที่ประชุมได้อภิปรายกันพอสมควรและประธานเห็นสมควรแล้วก็อาจเสนอให้ที่ประชุมปิดอภิปรายและลงมติได้ แต่ในระหว่างที่ผมทำหน้าที่ประธาน สภาสามัญ

สมัยประชุมสามัญก่อนหน้านั้น ผมก็ไม่ได้เคยใช้สิทธิ์อันนี้เลย จะมีก็ต่อเมื่อมติของที่ประชุมแล้วนั้นมาเท่านั้น นอกจากนั้นสำหรับในการประชุมใหญ่ๆ ที่สำคัญ เช่นนี้ก็จะให้เรียบร้อย ได้ก็ต้องอาศัยปฏิบัติ ตามระเบียบแบบแผน ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญและข้อบังคับการประชุมของสภาโดยเคร่งครัด ทั้งนี้เพื่อใหที่ประชุมนี้เป็นสถาบันอันสูงสุดของชาติตามที่ถือกันโดยทั่วไป ผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้ได้รับความร่วมมือจากบรรดาท่านผู้เกียรติทั้งหลายตามที่ผมได้เขียนแล้วข้างต้นนี้ ผม และท่านรองประธานทั้งสองขอขอบพระคุณท่านผู้เกียรติทั้งหลายที่ได้ให้เกียรติเด็กให้มาทำหน้าที่สำคัญนี้ ออกครั้งหนึ่ง ขอขอบพระคุณ

(ที่ประชุมปรบมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อจากนี้ไปก็ยังมีท่านสมาชิกบางท่านซึ่งได้รับเลือกตั้งเข้ามา ยังไม่ได้ปฏิญาณตน ยังมีอยู่อีก เพราะฉะนั้น ถ้าผู้ใดยังไม่ได้ปฏิญาณก็ขอได้โปรดยื่นชื่ มีคุณฟองคนหนึ่ง หรือจะมีอีกบ้าง คือคุณสมบุรณ์ บัณฑิต ต่อจากนี้ไป ผมจะได้ให้ปฏิญาณโดยกล่าวคำที่ผมจะได้กล่าวนำ เมื่อผมออกชื่อ (ข้าพเจ้า) แล้วขอโปรดออกนามท่านด้วย “ข้าพเจ้า (ออกชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ว่า จะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ”

(นายฟอง สิทธิธรรม (อุบลราชธานี) นายสมบุญ บัณฑิต (น่าน) กล่าวคำปฏิญาณตนตามประสาสภาผู้แทนราษฎร พร้อมกัน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อจากนี้ไป ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระหมายเลข ๒ เรื่อง เลือกลงมติกรรมการสามัญประจำสภาผู้แทนราษฎร

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) : ก่อนที่จะตั้งกรรมการสามัญประจำสภานั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอลุกขึ้นท้วงต่อประชุมนี้ให้ทราบไว้เสียด้วยว่าในวันนั้น ซึ่งตามระเบียบวาระบอกไว้ว่า “ระเบียบวาระประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๒/๒๕๐๐ (สามัญสมัยแรก) วันจันทร์ที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๐๐” นั้น ข้าพเจ้าอยากจะขอลุกขึ้นท้วงต่อท่าน ประธาน สภาว่าวันนี้เป็นการประชุมสภาสามัญสมัยแรกหรือเปล่า ทั้งนี้ ข้าพเจ้าอยากจะขอชี้แจงแสดงเหตุผลต่อที่ประชุมนี้ให้ทราบไว้เสียด้วยว่าตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๗ ว่า “ในบัดนี้ท่านได้มีสมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่งหรือหลายสมัยแล้วแต่สภาจะกำหนด การประชุมครั้งแรกต้องกำหนดให้สมาชิกได้มาประชุมภายในเวลาเก้าสิบวัน นับแต่การเลือกตั้งเสร็จแล้ว วันเริ่มสมัยประชุม

สามัญประจำปี ท่านให้สภากำหนด” ข้าพเจ้าอยากขอลุกขึ้นท้วงต่อท่านประธาน สภาว่าสมัยสามัญประจำปีนั้น สภาไม่ได้กำหนดหรือยัง นี้สภายังไม่ได้กำหนดเลย ท่านประธานที่เคารพ ท่าน ไปรตกรุดมา ท่านไปดูข้อบังคับของสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๘๔ หมวด ๘ กรรมการ ข้อ ๘๔ กล่าวไว้ว่าอย่างนี้ “เมื่อเปิดประชุมสามัญสมัยแรกของทุกปีแล้ว ให้สภากำหนด คณะกรรมการสามัญประจำสภาสามัญตามความจำเป็น อย่างน้อยให้มี ๗ คน” นั้นแหละ ท่านประธานที่เคารพ วันนั้นสภานั้นจะมาตั้งกรรมการสามัญประจำสภานั้นไม่ได้ก็อย่างเด็ดขาด ข้าพเจ้าขอคัดค้าน ทั้งนี้เท่าที่ข้าพเจ้าได้แสดงเหตุผลมาแล้วนั้น ท่านประธานที่เคารพ ท่านจำได้หรือเปล่า เมื่อเดือนเมษายน ปี พ.ศ. ๒๕๐๐ ข้าพเจ้าจำ ได้ถ้าความจำของข้าพเจ้าไม่คลาดเคลื่อนต่อความเป็นจริงแล้ว วันนั้นดูเหมือนจะเป็นวันที่ ๑๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๐ ซึ่งข้าพเจ้าเป็นผู้แทนราษฎรสมัย ๓ คาวนั้น ข้าพเจ้าก็ได้ท้วงต่อสภาแล้ว ว่ายังไม่สมควรที่จะตั้งกรรมการสามัญประจำสภา เพราะถึงนี้ถึงนั้น ทางสภายังไม่ได้กำหนดสมัยประชุมสามัญประจำปี ในที่สุดที่ประชุมนี้ก็ลงมติตกลงเป็นเอกฉันท์ ยกเลิกการตั้งกรรมการสามัญประจำสภาไป ทั้งนี้ก็อยากจะขอทราบความคิด

เห็นในทีประชุมมีว่า ทำที่ข้าพเจ้าได้เสนอมานาน จะมามีสมาชิกผู้หนึ่งที่ผู้ใดได้คัดค้านตามที่ข้าพเจ้าได้เสนอก็คือที่ประชุมมีบ้าง แต่สำหรับข้าพเจ้าเองแล้วมีความเห็นว่า ไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะมาตั้งกรรมการสามัญประจำสภาในวันนี้ จึงขอให้ท่านประธานที่เคารพ ได้โปรดกรุณาถอนระเบียบวาระข้อที่ ๒ นั้นออกไปเสียก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ในเรื่องการตั้งคณะกรรมการสามัญประจำสภา ในคราวประชุมครั้งแรกหลังจากเลือกตั้งเป็นเรื่องที่ได้ปฏิบัติกันมาตั้งแต่เริ่มเราได้มีสภาขึ้น ก็ทำกันอย่างนั้นเรื่อยมา ก็คงมีครั้งที่แล้วเท่านั้น ก็มีท่านผู้หนึ่งได้เสนอนั้นอย่างที่ท่าน ผู้ม. เกษร. ได้กล่าว เพราะฉะนั้นในครั้งนั้นเองก็ยังมีเรื่องอย่างนี้ด้วย ในวันนั้นเป็นวันสุดท้ายของวันประชุม ก็เห็นว่าถ้าตั้งไปแล้วก็จะเปิดประชุมไปแล้ว ก็เป็นอันลงมติว่าไม่ให้ตั้งไม่ควรจะตั้ง ก็เป็นอันว่าเป็นพิเศษเฉพาะในครั้งที่แล้ว แต่ความจริงถ้าเราพิจารณาตามรัฐธรรมนูญก็ดี หรือตามข้อบังคับก็ดี มีอยู่สองอย่างเท่านั้น การประชุมสามัญกับวิสามัญ ขอให้ท่านดูรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๑ มาตรา ๕๗ ว่าด้วยกำหนดสมัยประชุม มาตรา ๕๘ ว่าด้วยกำหนดวันในการประชุม มาตรา ๕๙

ว่าด้วยวิธีการเปิดประชุมของสามัญตลอด และมีมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ ว่าด้วยวิสามัญ จึงอยู่ในมาตรา ๕๗ นั้นได้กล่าวไว้ว่าเป็นการประชุมครั้งแรก คือว่าขอท่านให้ที่ประชุมฟังดังต่อไปนี้ ขก. ประธานโทษ เพราะเหตุว่าเป็นเรื่องจะต้องเอาหลักฐานประกอบด้วย มาตรา ๕๗ ในบทหนึ่งท่านให้ มีสมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่งหรือหลายสมัยแล้วแต่สภาจะกำหนด การประชุม ครั้งแรก ต้อง กำหนดให้สมาชิกมาประชุมภายในเวลา ๙๐ วัน นับแต่การเลือกตั้งเสร็จแล้ว ว่าเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำบ้านให้สภากำหนด นี้ท่านได้กล่าวถึงในมาตรานี้ว่าในการประชุมสามัญท่านบอกว่าครั้งแรกให้ประชุมเมื่อไรเท่านั้น นี้เรื่องเป็นอย่างนี้ แต่อย่างไรก็ดีถ้าหากว่าเราไม่ตั้งแล้วกรรมการนั้นจะต้องมีงานที่จะต้องทำ แล้วจะให้ใครทำ จริงอยู่เราอาจตั้งวิสามัญได้ แต่ว่าก็ไม่ได้ห้ามไว้ว่าตั้งกรรมการสามัญประจำสภาไม่ได้ และนอกจากนี้ขก. จะขอกล่าวไว้ในมาตรา ๕๙ กำหนดว่าการประชุมสามัญพระมหากษัตริย์ต้องทำพิธีเปิดการประชุม ถ้าหากว่าไม่ใช่ครั้งนั้นก็ไม่ถึงเสด็จมาทรงทำพิธีเปิดประชุมเล่า เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเรื่องนี้ไม่จำเป็นปัญหา ครั้งที่แล้วถือว่าเป็นการพิเศษเท่านั้น แต่อย่างไรก็ดีเมื่อมีเรื่องอย่างนี้ ข้าพเจ้าอยากจะขอให้ที่ประชุมพิจารณาว่า

การประชุมควรมีปี การประชุมอย่างใหม่
สามัญหรือยกย่องไว้

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนคร
ศรีอยุธยา) : กระผมขอกราบเรียนสมับ
สนทนาคำความคิดเห็นของท่านสมาชิกผู้มี
เกียรติผู้หนึ่ง ลักครุ่นซึ่งตีความถึงในการ
ประชุมครั้งนั้นว่าเป็นสามัญหรืออะไรนั้น
มันติดกันไม่ได้ ข้อเท็จจริงนั้นในฐานะซึ่งท่าน
เป็นประธานครั้งแล้วมา ก็ย่อมทราบดีว่า
ในการประชุมครั้งนั้น หรือโดยเฉพาะ
ตามรัฐธรรมนูญที่ได้บัญญัติไว้ตามมาตรา
๕๗ นั้นใช้คำว่า “ครั้งแรก” ไม่ได้ใช้
คำว่า “สามัญ” หรือ “วิสามัญ” ดังที่
ท่านประธานได้กรุณาตีความไปและโดย
เฉพาะท่านประธาน ได้ยกตัวอย่างว่าซึ่งมี
พระมหากษัตริย์มาทรงเปิดการประชุมซึ่ง
จะถือว่าเป็นสามัญนั้น มันก็เป็นการไม่ชอบ
ด้วยวิธีการปฏิบัติ แต่ที่จริงนั้นพระมหา
กษัตริย์ จะต้องทรงมาเปิดจะเป็นวิไลซึ่ง
เป็นการครั้งแรก ในการเปิดสมัยประชุมหรือ
สามัญท่านก็ต้องมาทรงเป็นผู้เปิดอยู่แล้ว
เพราะ ฉะนั้นยิ่งกว่านั้น ในเมื่อรัฐธรรมนูญ
ไม่ได้ตีความไว้ว่าในการเปิดสมัยประชุม
ครั้งแรกนั้นถือว่าเป็นสามัญหรือวิสามัญ ดังข้อ
ความซึ่งบัญญัติไว้ อย่างชัดเจนเช่นนั้นและ
การตีความของท่านประธานนั้นตีความโดย
เอกเทศ คือหมายถึงโดยเฉพาะ ท่าน
ประธานท่านนั่นเอง สมาชิกผู้มีเกียรติในที่

นี้ยังไม่มีโอกาสได้ตีความเลย ถ้าทางที่
แล้วท่านจะตั้งเงื่อนไขเป็นญัตติขอยกย่องให้
สภาเป็นผู้ตีความว่าไม่ การเปิดสมัยครั้ง
แรกนั้นเป็นวิสามัญ หรือเป็นสามัญกันแน่
เสียก่อน แต่อย่างไรก็ดีในเมื่อยังไม่มีการ
ตีความ กันเช่นนั้น ย่อม จะต้องเข้าระบบข้อ
บังคับ ระเบียบการประชุมของสภาผู้แทน
ราษฎรซึ่งท่านประธานเป็นผู้ตราไว้นั่นเอง
ข้อ ๘๔ หมวดตั้งกรมวิชาการ ในเมื่อฐานะ
ซึ่งท่านประธานได้ตั้งนามไว้ ตราบซึ่ง
เช่นนั้นแล้วท่านก็กลับมากำหนด มาถึงเป็น
แบบแผนอย่างนี้ก็ไม่ชอบด้วยวิธีการปฏิบัติ
ถ้าบ้านเมืองจะปกครองกันให้เรียบร้อยเป็นสุข
แล้วก็ต้องอาศัยด้วยบทกฎหมาย ไม่ใช่อาศัย
วิธีการ ปฏิบัติตามที่ท่านประธาน หรือตามที่
ท่านจะบัญญัติไปตามอารมณ์เช่นนั้น กระผม
จึงใคร่ขอ . . .

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ี่ ๆ ขอ
ให้ระมัดระวังหน่อยเถิด คือข้าพเจ้าชี้แจง
ให้ทราบตามที่เป็นอย่างนั้น ถ้าจะเอาอย่าง
ไว้ แล้วแต่ที่ประชุม ผม ไม่ได้บังคับ
ประเดี๋ยวจะหาว่าผมบังคับ ข้าพเจ้าชี้แจง
ให้ทราบเท่านั้น ถ้าจะเอาอย่างไรแล้วแต่
ที่ประชุม เพราะฉะนั้น ขอให้ระมัดระวัง
เมื่อตั้งข้าพเจ้าแล้วขอให้เกียรติกันบ้าง

นายสมศักดิ์ ชุมจันทร์ (พระนคร
ศรีอยุธยา) : ขอขอบคุณท่านมาก กระผม
ขอยกย่องท่านด้วย แต่อย่างไรก็ดีกระผมใคร่

จะขอ กราบเรียน ต่อที่ ประชุม ด้วย ความ
เคารพว่า ในการที่จะตั้งกรรมาธิการประจำ
สภาในครั้งนั้นนี้ ตั้งไม่ได้เด็ดขาด ไม่มี
ทางจะตั้งได้

ร้อยโท จารุบุตร เรืองสุวรรณ (ขอนแก่น) : บัญหาในเรื่องเกี่ยวกับการที่จะตั้ง
คณะกรรมการสามัญประจำสภาแล้ว
ก็มีท่านผู้มึ่เกียรติทักท้วงขึ้นว่า จะตั้งไม่ได้
โดยที่ว่าการ ประชุม ครั้งนี้ถือว่า ไม่ใช่ การ
ประชุมสามัญสามัญนั้น ข้าพเจ้าขอกราบ
เรียนความเห็น ในที่ประชุม ว่าตามธรรมเนียม
หลักสากลแล้วการที่มิประชุมสภาผู้แทน
เรามี ๒ ประเภทเท่านั้น คือการ ประชุม
สามัญสามัญอย่างหนึ่ง และการประชุมสามัญ
วิสามัญอย่างหนึ่ง เมื่อหลักสากลมีนัยอย่าง
นั้น การเขียนรัฐธรรมนูญนี้ ในมาตรา
๕๗-๕๘-๕๙ ตามมาตรา นี้เป็นการ
เขียนรัฐธรรมนูญบัญญัติในส่วนซึ่งเกี่ยวกับ
การประชุมสามัญสามัญเท่านั้น ถ้าท่านตรวจ
ดูโดยละเอียดจะเห็นว่า ในมาตรา ๕๗ ซึ่ง
เป็นแม่บทนี้ เป็นแม่บทว่าด้วยการประชุม
สามัญสามัญ ซึ่งมีข้อความว่า “ในปีหนึ่ง
ท่านให้มีสามัญประชุมสามัญสามัญหนึ่ง หรือ
หลายสามัญแล้วแต่สภาจะกำหนด” ในกรณี
วรรคแรกนั้นเป็นเรื่องซึ่งการประชุมแต่ละ
ปี ซึ่งเราอาจจะกำหนดสามัญหนึ่งหรือหลาย
สามัญก็ได้ คือหมายความว่าในปีคี่ ๆ ไป
นั้นเราให้สภาเป็นผู้กำหนด แต่ในระยะแรก

นั้น การประชุมสามัญสามัญให้เริ่มขึ้น
ด้วย คือว่าการประชุมครั้งแรกตั้งกำหนด
ให้สมาชิกได้มาประชุมภายใน เวลา ๙๐
วัน หมายความว่า การประชุม ซึ่งจะมี
ในสมัยแรกภายใน ๙๐ วันนั้นก็ตั้ง ถือว่า
เป็นสามัญสามัญเช่นเดียวกัน เพราะมีอยู่ใน
หมวด ซึ่งว่าด้วยการ ประชุมสามัญสามัญใน
เอง ทิวาว่าการประชุมออกอันหนึ่ง คือ
การประชุมสามัญสามัญอยู่ ในมาตรา ๖๐
มาตรา ๖๐ นั้นการจำเป็นเพื่อประโยชน์
แห่งรัฐพระมหากษัตริย์จะทรงเรียกประชุม
วิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ นี่เป็น
เรื่องสามัญประชุมวิสามัญ แต่ที่ในกรณีที่
มีการประชุมสามัญสามัญนั้น เขาแบ่งออก
เป็น ๒ ประเภท คือหมายความว่าแต่ละปี
บิต่อ ๆ ไปนั้น ต้องให้สภาเป็นผู้กำหนด
แต่ถ้าหากว่าเมื่อเปิด ประชุม สมัยแรก แล้ว
ไป การ ประชุม สมัยสามัญ โดย ชัดในบัด
เพราะว่าได้บ่งระยะไว้ ในมาตรา ๕๗ ซึ่ง
ว่าด้วย หมวด การ ประชุม สมัยสามัญ แล้ว
เพราะฉะนั้นการประชุมสามัญสามัญแรก
ซึ่งหลังจาก เลือกตั้ง ให้แล้ว ถือว่าเป็นการ
ประชุม สมัยสามัญ เพราะ ว่าตาม ระเบียบ
สากลแล้ว การประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ทั่ว ๆ ไปแล้วตามสากลแล้ว ถือว่ามี การ
ประชุมสามัญสามัญและวิสามัญเท่านั้นเพราะ
ฉะนั้นการประชุมสามัญคราวนี้ ซึ่งเป็น การ
ประชุมครั้งแรก หลังจากเลือกตั้งทั่วไปแล้ว

จะเป็นอันไปไม่ได้ นอกจากการประชุม
สมัยสามัญเท่านั้น ซึ่งเรามีสิทธิในทางที่จะ
แต่งตั้งกรรมการสามัญประจำสภาได้

นายเจริญ ปราม ณ ศักดิ์ (ขอนแก่น)
ในรายงานการโต้กันมา ประชุมครั้งที่ ๔
พ.ศ. ๒๕๐๐ คือในวันที่ ๑๑ เมษายน
๒๕๐๐ ตั้งที่ท่ามสาชิกเชียงใหม่ได้กล่าว
อ้างขึ้นในที่ประชุมแล้ว ข้อเท็จจริงอันแรก
นั้น ได้แก่คุณทิม ภูพัฒน์ ส.ส. ขอบ
ลาธานี ได้เสนอญัตติตัวเข้ามาในสภาใน
การประชุม ครังนี้ สภา ยังไม่ได้กำหนดว่า
เป็นการประชุมสามัญหรือวิสามัญ เป็นการ
ประชุมครั้งแรกตามมาตรา ๕๗ นี้ ได้บ่งไว้
ชัดเจนแล้ว ท่านสมาชิกบางท่านมักจะแปล
ความ มักจะตีความโดยอัตโนมัติ อย่าง
นั้น ข้าพเจ้า เห็นว่า เป็นการ ผิดทำนอง คลอง
ธรรม เมื่อจะทำอะไรลงไปแล้วต้องมีแบบ
แผน ตีความโดยเคร่งครัด ไม่ใช่ว่าทำ
โดยอัตโนมัติห้ามได้ ข้าพเจ้าจำได้ว่า เมื่อ
คุณทิมเสนอในที่ประชุมนี้แล้ว ได้มีท่าน
สมาชิกท่านหนึ่ง ขอโทษที่ต้องเอ่ยชื่อใน
ที่นี้ คือคุณหลวงอรอดพรพิศาล เห็นชอบ
ว่าควรจะต้องกรรมการ ได้แต่ค่อย ไปนั้นคือ
คุณใหญ่ ได้พูดที่ประชุมว่าไม่สมควรจะ
ตั้งกรรมการนี้และสนับสนุนคุณทิม ต่อ
มาคือคุณอารีย์ ก็ได้อภิปรายในสภาอีกไม่
สมควรตั้งกรรมการได้ ค่อยไปคุณทอง
กันทาธรรมโดยอภิปรายอีก แล้วแล้วคุณทอง

กันทาธรรมเสนอญัตติเข้ามาที่ ประชุมนี้ ได้
ยกเลิกการตั้งกรรมการนี้เลย ให้สภา
อันชั้นปรึกษา แล้วแล้วที่ประชุมจึงยึดตาม
ญัตติของคุณทอง กันทาธรรม เรื่องนี้เลย
เสร็จสิ้นกันไป ขย่ำลิ้มว่าการประชุมครั้งแรก
นี้สภา ยังไม่ได้กำหนดว่าเป็นวิสามัญ
หรือสามัญกันแน่ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เท่าที่
ท่านสมาชิกจะมาตีความ เขาเองจะมาตีสรุป
เขาเองว่า การประชุม ครังนี้เป็นการประชุม
สามัญนั้น จึงไม่ชอบด้วย เหตุ และ ผล
ฉะนั้น จึงขอ ให้ ที่ประชุม นี้จึง ได้ พิจารณา
กันต่อไป

หลวงอรอดพรพิศาล (ตราด) :
ข้าพเจ้า ได้ ถูก อ้าง ชี้ ว่า ได้ โดย อภิ ปราย
สนับสนุน ว่า ให้ ตั้ง กรรมการ สภา มัญญ ใน
สมัยแรกนี้ ได้ เพราะเหตุว่า ในมาตรา ๕๗
แห่ง รัฐธรรมนูญ นี้ ได้ บัญญัติ ไว้ ว่า ใน ปี
หนึ่ง ท่าน ให้ มี สมัย ประชุม สภา มัญญ สมัย หนึ่ง
หรือหลายสมัยแล้ว แต่สภาจะ กำหนด การ
ประชุม ครังแรก ต้อง กำหนด ให้ สมาชิก ได้
มาประชุมภายใน ๙๐ วัน นับตั้งแต่วัน
เลือกตั้งเสร็จ แล้ว ในบรรดาคณะ การ ประชุม
ครั้งแรกมีมันครั้งเดียวเท่านั้น ไม่ใช่สมัย
ประชุม การ ประชุม ครังแรก ที่ ถูก โอง วัช
ธรรมบัญญัติ มาตรา นี้ บังคับ ให้ ประชุม ได้ ภายใน
๙๐ วัน จะเกินกว่านั้นไม่ได้ คือ ยืน
เบ็ดสมัยประชุมแล้วเรา ได้ เบ็ด ไป แล้ว คือ
วันที่ ๒๖ ซึ่งเป็นวันเบ็ดสมัยประชุม ซึ่ง

บังคับไว้ว่าการ ประชุม ครั้งแรกภายใน ๙๐ วัน แต่ในรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๗ นี้ เราย่อม จะต้องเข้าใจ ว่ามาตราบนี้ เป็นการ ประชุมสมัยสามัญทั้งสิ้น ไม่มีกฎหมาย ในมาตราใดที่ว่าการประชุมวิสามัญในมาตรา นี้เลย การประชุมครั้งแรกสมัยประชุมสมัย แรกนั้นมันผิดกัน การประชุมคือเป็นการ กระทำ ไม่ใช่สมัย ท่านขอโปรดดูการ ประชุมครั้งแรกถึงประชุมภายใน ๙๐ วัน เพราะฉะนั้นในวันที่ ๒๖ ธันวาคม คือเป็น การประชุมครั้งแรกที่พระบาทสมเด็จพระ- เจ้าอยู่หัวได้ ทรงเปิดและเราย่อมจะดูในข้อ บังคับ ข้อ ๑๓ ต่อไปอีกว่า เราต้องตั้ง ประธาน คือสมัยประชุมสามัญตั้งประธาน สภาผู้แทนราษฎร เพราะฉะนั้นในการที่มี ตั้ง ประธาน สภา ผู้แทน ราษฎร ครั้งใดเรา ต้องเข้าใจว่าเป็นการประชุมสามัญ ไม่ใช่ วิสามัญ

นายใหญ่ สวิตชาติ (นครสวรรค์) : มีเพื่อนสมาชิกได้กล่าวพาดพิงมาถึงผม ก็ดู เป็นเชิงว่า ผมจะกลับความคิดเดิมที่ได้เคย พูดไว้สมัยประชุมครั้งแรกเมื่อปีที่แล้ว ความ จริงทีเดียวผมไม่ได้กลับความคิดเดิม แต่ ผมให้ความเห็นว่าในครั้งนั้นถ้าจะตั้งกรรมา- ธิการขึ้นมาโดยสภาพยังไม่ได้วินิจฉัยว่าการ ประชุมครั้งแรกหรือวิสามัญแล้ว สถานะนี้ อาจจะเสียหาย คือออกกฎหมายมาใช้ไม่ได้ เพราะว่ากรรมาธิการเองก็ออกไม่ชอบ

เป็นปัญหาอยู่ แต่ว่าถ้าจะไม่ตั้งกรรมาธิการ ทั่วก็ไม่ใช่เป็นวิสามัญ งานสภาอีกที่เคย เคยมาแล้วครั้งหนึ่งแล้ว คือรายงานการ ประชุมจะต้องตรวจให้สภาอนุมัติภายใน ๗ วัน ถ้าไม่ตั้งกรรมาธิการตรวจรายงาน การประชุมสภาก็ไม่มีการทำงานสภาอีกผิด อีก เมื่อสภาจะผิดทั้งชั้นทั้งลงอย่างนี้ ในครั้งนั้นผมให้ความเห็นว่า สภาไม่ควรจะตี ความใน รัฐธรรมนูญ เดียว โดย ท้าย บทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๑๒ ในครั้งที่มีปัญหา เกิดขึ้นอย่างนี้คราวประชุมครั้งที่แล้ว แต่ว่าครั้งที่แล้วนั้นนายรัฐมนตรี ท่านหัว เลี้ยวขึ้นมา ท่านก็ไม่ยอมให้ตั้งเสียเฉยๆ ลมชักข้างมากก็ไม่ตั้งขึ้น ปัญหานั้นก็ คาราคาซึ่งมาจนถึงปัจจุบัน ผมคิดว่าลมชักก็ ตั้งร้อยกว่าคนก็ว่าสภาเดียวก็ตั้งมานี้ ราษฎร คงไม่หวังจะให้เรามาฝังกันอยู่เฉยๆ แต่ ว่าคงหวังจะให้เราทำงาน เอาจริงได้เถิดก เมาขึ้นมา แต่ว่าเมื่อเราทำงานก็ต้องทำงาน ให้มีผล และไม่มีปัญหาทางกฎหมาย ปัญหาทางออกของสภา ถ้าหากว่าจะตี ความว่าสมัยนี้ไม่ใช่สมัยสามัญ ท่าน ประธานเองก็ไม่ได้เป็นประธาน รอง ประธานก็ไม่ได้เป็นรองประธาน เพราะ ว่าเราจะ ตั้งกัน ได้ ก็แต่ สมัย สามัญ เท่านั้น สถานะต่าง ๆ ที่ได้ ทำงานมาแล้วเสียหมด ท่านนั่งอยู่ที่ท่านบังคับบัญชา การประชุม วันนั้นเสียอีก เพราะฉะนั้นทาง ออกใน

กฎหมายนั้นจะต้องมีหลักฐานการตีความตามกฎหมายนั้น พวกเขียนกฎหมายทุกคนก็ทราบว่าเราจะต้องตีความในทางที่เป็นผล ไม่ใช่ไร้ผล กฎหมายไม่ได้เขียนมาเพื่อให้ตีความโดยไม่มีผล แล้วใครเขียนกฎหมาย สถานเขียนเอง เมื่อเราเขียนเองเราก็ต้องมีทางออก ทางออกของผม ผมจึงเสนอว่าโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๑๒ แห่งรัฐธรรมนูญ ขอให้สภานิติบัญญัติเพื่อไม่ต้องเดียงกันต่อไปว่า ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มาจนถึงวันนี้ แล้วต่อไปจนกว่าจะสิ้นสมัยประชุมนี้เป็นการประชุมสามัญจริงทีเดียวเจตนาอาจจะอย่างที่ท่านประธานว่า แต่ว่าตามตัวบทมันก็จะจะเป็นอย่างนิติกรณ์ คือว่ามันมีคำเขียนบอกพร้อม คือว่าไปเขียนว่าสมัยแรก มันก็ทำให้เกิดการประชุมเกิดขึ้น สามัญสมัยแรก คือเลือกตั้งแล้วสมัยหนึ่ง เมื่อเลือกตั้งประชุมกันแล้วมีสมัยสามัญ และเกิดจะประชุมกันขึ้นอีกก็มีสมัยวิสามัญ ตัวบทมันตีความไปอย่างนั้นได้ แต่ถ้าตีความอย่างนั้นมันไม่เกิดผล ทำไมสภานิติจะไปตีความในทางที่ไร้ผล ผมจึงอยากจะกราบเรียนท่านประธานว่าอย่างนี้ ไหน ๆ เขาเลือกเรามาตั้งตั้งไม่ให้เรามาบังคับเงินเดือนเขาเปล่า ๆ คงให้ทำงาน ก็ตีความเสียให้หมดข้อสงสัยเลยโดยอาศัยบทบัญญัติตามมาตรา ๑๑๒ ว่า ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มาจนถึงจะบัตสมัย

ประชุมนี้เป็นการประชุมสามัญสามัญ แล้วก็ไปประชุมครั้งแรก หรือครั้งหนึ่งอย่างนี้ไม่มีข้อ เพราะว่าจะจะไปตีความอะไรก็ตาม จะไปตีความกันบอกว่ามันไม่ใช่สมัยสามัญหรือ เป็นครั้งแรก ใครจะตรวจรายงานการประชุม พอถึงอีก ๗ วันมาก็เล่นงานเลขาธิการสภา เลขาธิการก็บอกว่าจะทำไม่ได้ ไม่มีกรมการฯ ช่างบังคับก็ตรวจภายใน ๗ วัน จึงจะรับของกันได้ สภานิติกรรมาธิการการประชุมไม่ได้ มีญัตติ มีกฎหมายมาส่ง กรมการฯ ทำงานไม่ได้ก็ไปตีความกันว่าตั้งกรมการฯไม่ได้ ในที่สุดสภานิติก็มีหน้าขบขัน อาจจะเป็นที่หน้าเหยียนหันไปด้วย ผมเสนออย่างนี้ถ้าเห็นด้วยก็ได้โปรดพิจารณาในสภานิติ เพราะว่าความเห็นของสมาชิกแต่ละคนนั้นก็เพียงแต่เชื่อว่ามันจะถูกเท่านั้น

ขุนคลังฤทธิศึกษากร (นครราชสีมา) : เรื่องนี้ถ้าจะพูดกันไป ข้าพเจ้าคิดว่าจะเป็นการยืดยาวมาก ที่จริงข้อความก็ชัดเจน เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรจะมีปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งไม่สองอย่างนี้ คือ ๑ สภานิติจะถือว่าการตั้งกรมการฯ ในสมัยซึ่งเราเบ็ดครั้งแรกในวันนี้ ได้หรือไม่นั้นก็เป็นสิทธิ์ที่เราจะทำได้ เพราะเหตุว่าใครว่าแล้วเมื่อเดือนเมษายน ตั้งท่านสมาชิกผู้มึ่เกียรติอย่างว่าเราไม่ตั้งกรมการฯ มาครั้งหนึ่งในกรณีอย่างนั้นนี้ ก็โดย

เหตุที่ว่าในสภาคราวนี้เรา ได้มีมติกันว่าเรา
 จะไม่ตั้งบรรณาธิการ ที่ต่างสภา ได้เสนอ
 ให้ตั้งกรรมาธิการ แต่หาได้ไปพิจารณา
 ว่าในการที่แก้สภาคราวนี้ เป็นสมัยประชุม
 สามัญและเป็นสมัยประชุมสามัญแรกหรือไม่
 เราก็ไม่ได้มีความกัณ แต่เป็นเรื่องที่สภา
 ได้ยินยอม คือเกิดความรู้สึกวุ่นวาย ก็
 จะปิดอยู่ในวันสองวัน แล้วก็เปิด กัณใหม่
 เพราะฉะนั้นก็เลยเรา ไม่ตั้ง แต่ที่แท้จริง
 แล้วถ้าจะพูดกันว่า ตามมาตราที่ตั้งที่ห้าม
 สมาชิกได้พูดมาหลายท่านแล้ว บางคนก็
 แย้งว่าในมาตรา ๕๗ มันมีสองอย่าง แต่
 ที่จริงมันก็มี คือเราควรจะถือว่าในมาตรา
 ๕๗ นี้เป็นเรื่องประชุมสามัญเท่านั้น ท่าน
 หลายท่านได้อ่านในมาตรา ๕๗ โดยตลอด
 แต่ท่านหาได้ไม่ ว่า มันอยู่ในวรรคเดียว
 กัน มันอยู่ในประโยคเดียวกัน มันอยู่ใน
 ข้อเดียวกัน แม้แต่เว้นวรรคก็ไม่มี และ
 แต่จะเป็นคนละมาตราที่ใช้ไม่ เพราะ
 ฉะนั้นในมาตรา ๕๗ ไม่มีข้อยกเว้นอะไรเลย
 เป็นเรื่องของการประชุมสามัญสามัญเท่านั้น
 แต่ว่าในการประชุมสามัญสามัญนั้น
 ถ้าครั้งใด ไปเกิดการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้
 แทนราษฎรเป็นการทั่วไปแล้ว การที่ระ
 ประชุมกัน ในสมัยสามัญก็ต้องเป็นการประ
 ชุมกันที่เรียกว่าเป็นการประชุมครั้งแรกภายใน
 ๙๐ วัน นับแต่วันเลือกตั้ง ซึ่งมันก็
 อยู่ในเรื่องสมัยสามัญนั่นเอง ดังนั้น

ประชุมสามัญประจำสภาที่กำหนดนั้น มัน
 ก็เป็นเรื่องที่ว่ามีคนได้ประชุมกันครั้งแรก
 แล้วเราจะประชุมสมัยสามัญในปีต่อ ๆ ไป
 ในสมัยของการที่มีผู้แทนราษฎรนั้น มันก็
 ต้องกำหนดกันในวาระประชุมสามัญแรก เพราะ
 ฉะนั้น อันนี้จึงขอเสนอว่าสภาจะต้องอย่าง
 หนึ่งอย่างใดก็ได้ คือหนึ่ง เราตกลงมติดกันว่า
 ในวันนี้เราสมควรจะตั้งกรรมาธิการ สามัญ
 ประจำสภาตั้งที่ต่างประธานสภาได้โดย
 ระเบียบวาระมาหรือไม่ มีฉะนั้นก็จะต้อง
 ความกัน แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าเรื่องนี้ได้ทำกัน
 มาเป็นประเพณีมานานแล้ว ควรจะเพียง
 แต่เราตกลงมติดกันว่าจะตั้ง ได้หรือไม่ก็เป็น
 กวเพียงพอแล้ว

นายทองดี อิศรางกูร (เชียงใหม่) :
 ข้าพเจ้ารู้สึกเสียใจขอประธานโทษต้องขอก
 นามท่านสมาชิกผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดนคร
 ราชสีมา คือขุนคงฤทธิศอชากร ท่าน
 อานรัฐธรรมนุญมาตรา ๕๗ ท่านไม่เข้าใจ
 ข้าพเจ้า จะขอชี้ให้ท่านดูให้เข้าใจแจ่ม แจ้ง
 มาตรา ๕๗ ท่านฟังให้ดี ไปที่หนึ่งตาม
 ให้มีสมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่งหรือหลาย
 สมัยแล้วแต่สภาจะกำหนด นี่ท่านต้องหยุด
 คอนนี้ ที่ขอเรียนถามว่าสภาได้กำหนด
 แล้วหรือยังสมัยประชุมหนึ่งสมัยหรือหลาย
 สมัยท่านกำหนดแล้วหรือยัง นี่ท่านต้อง
 หยุดไว้แค่นี้ และต่อไปท่านฟังอีก การ
 ประชุมครั้งแรกตั้งกำหนดให้สมาชิกได้มา

ประชุมภายในเวลา ๔๐ วัน นับตั้งแต่
 การเลือกตั้งเสร็จแล้ว มีตามตั้งฟังก็
 หมายความว่าเลือกตั้งมาเลือกตั้ง ๑๕ ต.ค.
 ๒๕๐๐ และสภาเรียกประชุม ๒๖ ธันวาคม
 ๒๕๐๐ ก็เดี๋ยวนี้เราอยู่สมัยอะไร ข้าพเจ้า
 ขอยืนยัน อย่างเด็ดขาดว่า ไม่ใช่สมัยสามัญ
 ท่านประธานที่เคารพ เดียวนี้เราอยู่ระหว่าง
 กึ่งกลางและถ้าหาก เป็นจริง อย่าง นั้น แล้ว
 ท่านประธานที่เคารพ ทำไมท่านถึงบรรจุ
 ในระเบียบวาระในอันดับสาม ท่านบอกว่า
 ให้สภาที่กำหนดสมัยประชุมสามัญ นี่ทำไม
 ท่านถึงมาวาง ไว้อย่างนี้ โธ่! ปรากฏว่า
 ในสภาเขายังไม่ได้กำหนดการประชุมสมัย
 สามัญสมัยแรกยังไม่ได้กำหนดเลยอย่างนี้
 เป็นต้น และท่านสมาชิกผู้เกียรติก็มา
 เตียงเอาป่าว ๆ ว่าอย่างโน้นอย่างนี้ นี่จะ
 ทำให้สมาชิกส่วนมากเข้าใจ ไขว้ไขวไปและ
 ท่านประธานที่เคารพ เมื่อก่อนท่านไม่ได้
 กล่าวถึงข้อบังคับการประชุมหมวด ๘ ว่า
 ด้วยกรมการชื้อ ๘๔ ท่านก็ไม่ได้กล่าว
 ในที่ประชุม ท่านกล่าวเฉพาะรัฐธรรมนูญ
 มาตรา ๕๗ เท่านั้น ข้อบังคับการ
 ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชื้อ ๘๔ ท่าน
 ประธานโปรดพลิกดู ข้าพเจ้าจะอ่านให้ฟัง
 เมื่อเปิดประชุมสามัญสมัยแรกของทุกปีแล้ว
 ให้สภา กำหนด คณะ กรรมการ สามีญ
 ประจำสภามีจำนวนตามความจำเป็น แต่
 อย่างน้อยให้มี ๗ คณะ คือที่ท่านได้กำหนด

สมัยประชุมสามัญสมัยแรกแล้วหรือยกย้าย
 ประธานที่เคารพ มีสภาหรือไม่ได้กำหนด
 อยู่ในระเบียบวาระข้อที่ ๓ เดียวสภาระ
 ได้กำหนดแล้ว นี่ข้าพเจ้าคิดว่าท่านประธาน
 เสนอระเบียบวาระเข้ามาอย่างนี้ ข้าพเจ้า
 รู้สึกสลดใจเหมือนที่ท่านประธาน เพราะ
 ทำไม่คือยดระเบียบ ท่านแจ้งก็ยังมี
 บัดถึงกันมาตั้งหลายสมัยแล้ว ข้าพเจ้ามี
 เคยมีใช้ท่านประธานอยู่แล้ว ท่านควรจะ
 ดยออกไปเสียอย่าให้สมาชิกมาตีความกับ
 เอาตามชอบใจ หรือว่าใครจะเสนอญัตติขี
 มาให้สภานัดความก็ได้ตามที่ท่านสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร แห่ง นครสวรรค์ เสนอขี
 มากี่ควรจะเสนอเป็นญัตติขีขึ้นมา นี่ข้าพเจ้า
 ขอยืนยันอย่างเด็ดขาดว่า สมัยนี้ยังตั้ง
 กรรมการสามัญประจำสภายัง ไม่ได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ความ
 จริงข้าพเจ้าเองก็ไม่อยากจะพูดอะไรหรอก
 เพราะเหตุว่าจะกลายเป็นประธานนี้ไปเสีย
 ส่วนที่จะยกป้ายด้วยแต่ที่ท่านสมาชิกผู้
 เกียรติท่านหนึ่ง ท่านได้กล่าวพาดพิงมา
 ถึงประธานว่าทำไม ไม่บรรจุเข้าไป รู้สึก
 สลดใจอะไรพวกนี้ เพราะฉะนั้นก็อยากจะ
 ขอให้ที่ประชุมพิจารณา แม้เราจะประชุม
 เอง ก็ยังเห็น ไม่ตรงกันอย่างไรแต่ประธาน
 เสนอนั้นข้อหนึ่ง อีกข้อหนึ่ง สมาชิกท่านข้าง
 ขัดแย้งอะไรต่าง ๆ ข้าพเจ้าก็ยังมีอ้างอยู่
 เหมือนกับที่ข้อ ๘ ข้อ ๑๓ ท่านโปรดดูขี

เขาเรียกว่าอย่างไร การกำหนดประชุม
สมัยสามัญ ประจำปี ให้ประธานสภา
นำปรึกษาประชุมสภาสามัญสมัยแรก
อันคุณชี้ท่านได้ให้ประธานสภา
นำปรึกษาประชุมสภาสามัญ
สมัยแรกก็มีเหมือนกัน ท่านจะ
อ้างข้อละก็ข้าพเจ้าไม่อ้าง แต่อย่างไรก็
เรื่องนั้นแล้วแต่ประชุม จะเป็นสามัญหรือ
วิสามัญ จะตั้งหรือไม่ตั้งประธานก็จะตั้ง
แล้วแต่มติที่ประชุมนี้ ไม่ใช่ประธานมา
ตัดสิน

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : กระผมก็มีความเห็นด้วยกับท่าน
ประธานเหมือนกัน คือว่าอยากจะพิจารณา
ถึงปัญหาข้อกฎหมายใหญ่ ๆ ซึ่งเป็นความ
ประสงค์ของอาณาประชาราษฎร์ อันนี้ก็คิด
แต่ที่ประชุมจะวินิจฉัย แต่กระผมจำเป็นจะ
ต้องขอประธานเวลาสักเพียง ๒ นาที คือ
มีความเครียดและเสียใจอย่างสุดซึ้งที่
ท่านผู้มีเกียรติ ต้องขอประธานทราบ
เรียนชื่อนามของท่านคือคุณใหญ่ คิดว่า
กระผมเห็นว่า ไม่น่าจะพูดเลยเป็น ผู้แทน
ราษฎร ผู้มีเกียรติ คือกล่าวอ้างว่าผู้มี
เกียรติทั้งหลาย นี้เท่ากับเป็นการประณาม
ผู้มีเกียรติทั้งหลาย ในสมัยที่แล้วว่านั่งหัว
กระดกกระคนได้ ว่าเวลานั้นนายกสมัยเก่า
ให้ผ่านไปโดยใช้อารมณ์ อย่างนี้ไม่ใช่
วิสัยนักกีฬาเลย คนที่ผ่านไปแล้วล้ม
ไปแล้ว สมัยนั้นผู้แทนราษฎรมีเกียรติ

การประชุมมีผลแต่ที่ประชุมนี้ จะยอม
ไม่มีกว่าท่านจะพูดอย่างนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณ
สมศักดิ์ พังผมเฉยเฉอะ ขออย่ากล่าว
พาดพิงให้กระทบกระเทือนกันเลย ผมก็
ระวัง คือคุณน่าจะหากได้ประหยัดด้วยคำ
ที่จะกล่าวประณามกันได้ ก็จะดีมีใช้บ่อย
เพราะฉะนั้นว่ากันในเรื่องของคุณ อย่าไป
เอานอกเรื่องเลยคุณ เขาว่าแค่จะตั้งหรือ
ไม่ตั้งกันเฉอะ เชิญต่อไปได้

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช
บุรี) : ขอพระคุณท่านประธานก็เนื่อง
จากที่เราเกิดมาเป็นลูกผู้ชายจะต้องรักษา
ความยุติธรรมไว้ ไม่อย่างนั้นก็หาควร
เป็นผู้แทนราษฎรที่จะรับใช้อาณาประชาราษฎร
ไม่ได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้ารักความเป็นธรรม
ไม่ได้เข้าข้างโน้นออกข้างนี้ โดยมารยาท
การมีสมบัติผู้ดีคนแพ้วแล้วเขายัง ไม่ช่ยกับ
คุณยังเอามาพูดอีกอย่างนี้ข้าพเจ้ารู้สึกเสีย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่ ๆ
เฉยคุณสมศักดิ์ ไม่เอาละ อย่างนี้ทุกทีนะ
แหละ ผมก็ว่าคุณคงต้องอย่างนี้ทุกที ผม
ก็ไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรเหมือนกัน เพราะ
ฉะนั้น ขอให้พูดในเรื่องที่กำลังพูดอยู่นี้และ
อย่าออกไปนอกเรื่องเลย ถึงคุณใหญ่
ผมก็ระวังฟังอยู่เหมือนกัน เขาก็พูดตาม
เรื่อง ก็ไม่รุนแรงอะไรหรอก เพราะฉะนั้น

ขอให้ผ่านไปเถอะ เอาไปเบื้องเถระคุณ
ของภรรยาด้วย

นายสมศักดิ์ สมบูรณ์ทรัพย์ (ราช-
บุรี) : ข้าพเจ้าเห็นด้วยข้าพเจ้าขอขอบคุณที่
ท่านรักษาคำความเที่ยงธรรมไว้ ในสถาบันนี้
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่อยากจะกล่าว
ไปให้มากความ ดังการจะทำความผิด
ให้กับขบวนการประชาธิปไตย อันได้เป็น
กฎ หมายถึง ส่วนใหญ่ที่จะ ทำ ความ ผิด ผิด
ข้าพเจ้าจึงจะอภิปราย ถ้าเรื่องเล็กน้อย
ข้าพเจ้าขอสงวนเวลาของสถาบัน

นายสาคร กลิ่นผลกา (พังงา) :
การที่ได้กัน ไปได้กันมา กระผมเห็นว่ามัน
เสียเวลา ผมก็ได้นั่งรอจบบอร์ดอยู่ ท่าน
ศรีนครเข็ญใจใหม่ก็มีความเห็นว่าใครเสนอ
กำหนดการประชุมขึ้นมา ความเข้าใจของ
ผม จุดประสงค์ของคุณทองดี ก็การ
กำหนดสมัยสามัญกับสามัญนี้ ถ้าเรา
เปลี่ยนระเบียบวาระเอากำหนดตั้งกรมมาธิ-
การ ทก คณะ มาเป็น ลำดับ ๓ เราตั้ง
กรมมาธิการที่ หลัง ก่อน ที่ จะ กำหนด การ
ประชุมอย่างนี้ ถ้าอย่างนี้ผมก็เห็นว่าจะไป
กันได้

พันโท ประเสริฐ สุคบรรทัด (ระ-
บุรี) : เพื่อความเรียบร้อย กระผมขอเสนอ
ญัตติให้มีการตีความ ตาม มาตรา ๑๑๒
เสียก่อน เมื่อผ่านมาตรา ๑๑๒ ไปแล้ว
ก็มาตรา ๕๗ เข้าใจว่าจะเรียบร้อยแล้ว

ดำเนินการตามระเบียบวาระได้ จึงขอยุ
สมัยซัก ตามมาตรา ๑๑๒ คือถ้าทำได้
๑๕๒ คนก็ปฏิบัติโดยมาตรา ๑๑๒ ได้
อยู่แล้ว

หลวงอรุณพรพิศาท (ตราด) :
ข้าพเจ้าเห็นว่าตีความไม่ได้ เพราะเหตุว่า
เราได้ปฏิบัติมาตั้งแต่หลายสมัยหลายครั้ง
ในการเปิดสภาผู้แทนราษฎรที่มีมาเลือก
ตั้งขึ้นมาใหม่ทุกครั้ง แล้วก็ ได้เชิญผู้
อายุสูงสุดชั้นหนึ่งเป็นประธานทุกครั้ง แล้ว
ก็ไม่มีข้อโต้แย้งเลยว่าเป็นประชุมสามัญ
หรือวิสามัญ แล้วเราก็ได้ตั้งกรมมาธิการ
กันมาทุกครั้ง และปฏิบัติมาเช่นนี้ แล้ว
ก็อยากจะเรียนถามว่าข้อบังคับของสถาบัน
นั้น สถาบันก็ได้รับรองใช้มานานแล้ว
หลายครั้งแล้ว ในข้อ ๓ ที่ว่า ในการ
ประชุมสภาสามัญสามัญทุกครั้ง ให้ส่งมาชิก
ผู้มียุอายุสูงสุดซึ่งอยู่ในที่ประชุมเป็นประธาน
ชั่วคราว จนกว่าพระมหากษัตริย์จะได้ทรง
แต่งตั้งประธานและรองประธานสภา เรา
ก็ได้เชิญหลวงศรีคำลพิช ชั้นเป็นประธาน
ซึ่งมีอายุสูงสุด ท่านสมาชิกทุกคนไม่ได้
ค้านเลยว่า ทำไมไปเชิญหลวงศรีคำลพิช
ชั้นหนึ่งเป็นประธาน ซึ่งมาคัดค้านด้วย
ข้อบังคับกับข้อกว่าประชุมสามัญจึงจะเชิญผู้
อายุสูงสุดชั้นหนึ่ง ก็ท่านยอมรับนับถือแล้ว
ว่าเป็นการประชุมสามัญแล้ว เพิ่งมาเถียง
เดี๋ยวนี้ เมื่อ จะตั้ง กรมมาธิการมีเพียง

หรือถ้าท่านจะคำนวณ จะคำนวณว่า เชิญ หลวง
ศรีศาลิพิช ไม้ ได้ เพราะยังไม่ตกลงกันว่าเป็น
การประชุมสามัญหรือวิสามัญ ก็นี้เชิญขึ้น
มานั่งแล้ว สมัยวิสามัญมีเชิญคนเดิมคนเก่า
มานั่งเป็นประธานมีใหม่ ไม่เคยมี แล้วข้อ
บังคับก็ไม่ปรากฏ เพราะฉะนั้นสถานก็ได้
ยอมรับแล้วว่าการประชุม คววม นี้เป็นสมัย
สามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผม
คิดว่าที่จะให้ตีความเรียงไปไกลมาก เขา
เป็นมติดังเพียงเท่านั้นว่า ในการประชุม
ครั้งนี้จะตั้งกรรมการสามัญหรือไม่ตั้ง
เขาเพียงเท่านั้นผมคิดว่าท่านก็เห็นจะพอ

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ท่านประธานที่เคารพเมื่อก่อนข้อข้อบังคับ
การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ ๑๓ นั้น
ข้าพเจ้าก็จะขอข่า ข้อ ๑๓ บางที่ท่านจะ
เข้าใจ ผิดข้อ ข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทน
ราษฎร ข้อ ๑๓ ว่าใจความอย่างนี้ “การ
กำหนดสมัยประชุมสามัญประจำปี ให้
ประธานสภาผู้แทนราษฎร นำปรึกษาในที่
ประชุมสามัญสมัยแรก ว่าควรมีสมัยหนึ่ง
หรือหลายสมัย และควรจะเริ่มเมื่อใดในปี
นั้น ก็ให้กำหนดวันเริ่มสมัยประชุมสามัญ
สมัยแรกของปีถัดไป” ข้าพเจ้าอยากจะ
ขอทราบเรียนตามท่านประธานว่า ท่านได้
กำหนดแล้วหรือยัง ท่านได้นำเขากำหนด
วันสมัยประชุมสามัญสมัยแรกมาสู่สภา

หรือยัง แต่ทำบรมจุดโทษระเบียบวาระ
การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ท่านเอาไป
บรรจุในข้อข้อบังคับ ๓ เสีย ก็ทำไมท่านไม่
นำข้อ ๓ มาอยู่ใบข้อ ๒ ถ้าท่านนำมาแล้ว
สถานคงไม่อลเวง ท่านประธานที่เคารพ
ข้าพเจ้าจะขอความประนีประนอมจะได้ใหม่
ท่านเอาระเบียบวาระข้อ ๓ มาไว้ข้อ ๒ เสีย
เอาข้อ ๒ ลงข้อ ๓ เสียจะได้ใหม่ ถ้า
อย่างนี้ไม่อลเวงแน่ ท่านจะตั้งได้ นี้ท่าน
ยังไม่ได้กำหนดสมัยประชุมเลย ท่าน
ประธานที่เคารพเพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอขยับ
ยื่นถ้าหากว่าท่านไม่ถนัดระเบียบวาระข้อ ๒
มาอยู่ ๓ ข้อ ๓ ขึ้นไปเป็น ข้อ ๒ แล้ว
ข้าพเจ้าขอขยับยื่นว่าจะตั้งไปได้อย่างดีขนาด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผม
คิดว่าเห็นจะพอพิจารณาได้แล้ว ผมจะ
ขอให้ที่ประชุมพิจารณาตั้งนี้ คือว่าใน
การประชุมครั้งนี้ จะตั้งกรรมการสามัญ
ประจำสภาหรือไม่ เอาแต่เพียงเท่านั้น ถ้า
หากว่าที่ประชุมเห็นอย่างไรก็เอาอย่างนั้น

นายบุญคุ้ม จันทร์ ศรี สุริยวงศ์
(อุตรธานี) : ท่านจะเสนออย่างนั้นยังไม่
ได้ บัญชีตามนั้นเกิดขึ้นมาจำเป็นจะต้องพูดกัน
ก่อนให้มันแตกหักลงไปว่าอะไร มัน ถูก มัน
ผิด จะเอาอย่างใด ท่านจะเอาอย่างใด ท่าน
จะมาเสนออย่างนั้นเป็นการโมเม ผมไม่
เห็นด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่
 โหม่หรือที่ท่าน คือว่าถ้าความนั้นมันจะ
 ต้องทำอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งจะมาแยก ๆ อย่างนี้
 ไม่ได้ไม่ถูกข้อบังคับ เพราะฉะนั้นผมคิด
 ว่าเขาเพียงแต่ฉันนั้นก็เสียก่อน แล้วก็ส่วนจะ
 มีความใคร่เสนอขึ้นมาที่หลังมันอีกเรื่องหนึ่ง
 ผมคิดว่าอย่างนั้นดีกว่า ถ้าอย่างนั้นดีกว่า
 ถ้าอย่างนั้นแล้วก็ไปไม่ได้ ไม่รู้จักจบกันท่าน
 ผลสุดท้ายก็ความค่าซึ่งกันอยู่อย่างนั้นแหละ

นายบุญมี ปาร์มวงส์ (ลพบุรี) :
 ก็เรียกว่าต่างฝ่ายต่างอภิปรายมากู้รถ ว่ามี
 เหตุผลดีทุก ๆ ฝ่าย แต่ถ้าหากว่าจะให้
 ได้เดียงกัน ไปอีกก็เข้าใจว่าจะยังไม่สิ้นสุด
 ในขณะนี้ และก็จะทำให้เสียเวลาไปมาก
 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงใคร่เห็นกับท่านประธานว่า
 ควรที่จะให้มีการ ตั้ง กรรมวิธีการ ใน ขณะนี้
 ได้หรือไม่

นายโชติ วิชาญชัย (สุราษฎร์ธานี) :
 ข้าพเจ้าเห็นว่าตามหลักการที่มีเกียรติคือคุณ
 ทองดีได้เปลี่ยนระเบียบวาระประชุมข้อ ๓
 มาเป็นข้อ ๒ แล้วก็ทำกันไปได้สะดวก ที่นี้
 ท่านประธานยังไม่ได้ประชุมกำหนดว่า วัน
 ไหนเป็นประชุมสามัญ ยังไม่ได้กำหนด
 เมื่อกำหนดแล้วเราก็ตั้ง กรรมวิธีการ ประจำ
 สภาได้ ข้าพเจ้าเห็นด้วยตามที่คุณทองดี
 เสนอ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้ คุณ
 เขาชกข้อต่อไป ๆ มันบอกไว้ชัดแล้ว มัน

ทำไม่ได้หรือคุณ แต่ก็ไม่ได้

นายโชติ วิชาญชัย (สุราษฎร์ธานี) :
 ถ้าต่อไป ในคราวนี้ถ้าไม่ตั้งจะตั้งกรรมมา
 อธิการได้เล่าครับ ถ้าไม่เปลี่ยนข้อ ๓ มา
 เป็นข้อ ๒ เสีย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่าง
 นั้น ผมคิดว่าผมจะขอมติที่ประชุมว่าสมัย
 ประชุมครั้งนี้จะเป็นอย่างไรก็ตามเถิด จะ
 ตั้งกรรมวิธีการหรือไม่ตั้ง ผมคิดว่าเขาถนัด
 เท่านั้นเสียก่อนเถิด เรื่องอื่นค่อยว่ากันทีหลัง
 เมื่อใครสงสัย ติความข้อบังคับก็เสนอเรื่อง
 ขึ้นมาอีกชั้นหนึ่ง เอาอย่างนั้นเถิด ไม่
 อย่างนั้นเรื่องก็ไม่รู้จักจบ ก็เสนอที่ประชุม
 เถิดคุณ คุณจะเอาชนะทำไม จะเอาชนะ
 มติคนเดียวมันชนะอะไรได้เล่าคุณ คนเดียว
 มันชนะไม่ได้

นายบุญคุ้ม จันทรศรีสุริยวงศ์ (บุตร-
 ธาณี) : บัญญัติมันเกิดขึ้นที่มาตรา ๕๗
 มาตรา ๕๗ มันมีบัญญัติว่า การประชุม
 ตลอด ๔ วัน ตั้งแต่วันที่ ๒๖ ที่ในหลวง
 เสด็จมาเบ็ดเสร็จมากระตั้งถึงวันนี้ได้ ๕ วัน
 มันเป็นการประชุมอะไร เป็นการประชุม
 สามัญหรือไม่ใช่ นี่บัญญัติมันเกิดขึ้นอย่างนี้
 ทั้งสองฝ่ายที่เถียงกันมาก็คุมเหตุผล ฝ่ายที่
 เห็นเป็นการประชุมสามัญก็หมายความว่าดี
 ความในทางที่จะให้เกิดผล ฝ่ายที่เห็นว่า
 ไม่เป็นประชุมสามัญก็มีเหตุผลเพราะว่าสภา
 ไม่ได้กำหนดตามรัฐธรรมนูญมันมีบัญญัติ

คล้ายๆ ที่คุณทองดั้นนั้นพูดถูก สภาไม่ได้
กำหนด เราจะถือว่าเป็น สมัยสามัญ ได้
อย่างไร รัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ก็อย่างนั้น
เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นเราก็จำเป็นต้องได้พูด
กัน คือความให้แน่ชัดลงไป ซึ่งท่านประธาน
ก็มติที่จะให้สถานความในขณะนั้นยอม
ทำได้ เพราะท่านเป็นประธาน ว่าให้มีการ
ตีความเสียก่อนว่าการประชุมฯ วันที่สองมา
นี้เป็นประชุมอะไร เป็นการประชุมสามัญ
ใหม่ ถ้าหากตีความเสร็จแล้ว ท่านจะทำ
อะไรต่อไปนั้น ไม่เป็นปัญหา เพราะฉะนั้น
ผมเห็นอย่างนั้น เพราะฉะนั้น ถ้าหากว่า
เราจะมาลงมติเสียเดี๋ยวนี้ ผมเกรงว่าสถาบัน
นี้จะเสีย ประเด็นเขาจะหาว่าพวกมาก
จะลากไป

นายล้วน เวทชาลิกานน (นครปฐม) :
ความจริงนั้น เราไม่ต้องตีความ เราถือเอา
ตามข้อบังคับการประชุมปรึกษาของสภาผู้
แทนราษฎรชัดเจนอยู่แล้ว และในสถานที่
รับรองแล้วว่าเป็นการประชุมสามัญ ไม่มี
อื่นใด ท่านโปรดอ่านข้อ ๑๓ ที่สมาชิกผู้มี
เกียรติเอามาอ่านนั่นแหละว่า บัดนี้เราประชุม
สามัญใช้ใหม่ ครั้งแรก แต่ว่าที่ว่าการที่สภา
นี้จะกำหนดนั้นมันเป็นโอกาสต่อไป เพราะ
ฉะนั้น ปัญหาจึงมีว่าเราจะตั้งกรรมาธิการ
หรือไม่ตั้ง การประชุมนี้เราตั้งได้หรือไม่ได้
เราจะเอาเรื่องอะไรมาตีความ ไม่จำเป็น
ต้องตีความในกรณีใด ๆ ทั้งสิ้น เราดูชัย

บังคับการประชุมข้อ ๑๓ นี้ชัดเจนอยู่แล้ว
ทำไมจะพูดให้ไปเบี่ยงเบนไป มีจำเริญ
เพราะฉะนั้น กระผมมีความเห็นว่าท่าน
ประธานสภาควรจะให้สภาวินิจฉัยได้แล้วว่า
การประชุมครั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๖ มาจนถึง
วันนี้ เป็นการประชุมสามัญ และทาง
รัฐบาลนี้ก็มีรองกันอยู่แล้ว และต่อไปที่
ท่านประธานสภาได้กำหนดวาระการประชุม
มาในอันที่ ๒ ว่ามีการเลือกตั้งกรรมาธิการ
ต่างๆ นั้น จะกระทำได้โดยไม่มีมติ เพราะ
ฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอลงมติให้การประชุมนี้ทราบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่าง
นั้น กระผมจะขอให้ประชุมนี้ลงมติว่าการ
ประชุมครั้งนี้ ครั้งแรกของหลังเลือกตั้งนี้
เป็นสามัญหรือวิสามัญ เพื่อให้มันเด็ดขาด
ลงไปเสีย ให้จบไปเสีย ท่านผู้ใดเห็นว่าการ
ประชุมสภาครั้งแรกหลังจากการเลือกตั้งนี้
เป็นการประชุมสามัญ โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้
ใดเห็นว่าการประชุมครั้งแรก หลังจากการ
เลือกตั้งนี้ เป็นการประชุมไม่ใช่สามัญ
โปรดยกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือ ๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอัน
ว่าที่ประชุมเห็นว่าเป็นการประชุมสามัญ คง
ตั้งคณะกรรมาธิการ ได้

ต่อไปก็เป็นการตั้งคณะกรรมการ
สามัญประจำสภา ซึ่งตามข้อบังคับกำหนด
ว่าในการประชุมสามัญครั้งแรกนั้นจะต้องตั้ง
คณะกรรมการสามัญประจำสภาจำนวน
เท่าใดนั้นแล้วแต่ที่ประชุมจะกำหนด แต่
อย่างน้อยต้องมี ๗ คณะ เพราะฉะนั้นอยาก
จะถามที่ประชุมว่าจะให้มีกี่คณะ ท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างไร

นายทองดี อิศราจิวิน (เชียงใหม่) :
ขอเสนอให้ตั้ง ๗ คณะ ใครเห็นด้วย
โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่าน
ผู้เสนอให้มีคณะกรรมการสามัญ ๗ คณะ
เพราะฉะนั้นก็เป็นอันว่าเป็นไปตามข้อบังคับ
เพราะฉะนั้นต่อไปก็จะ ได้พิจารณาเลือก
กรรมการแต่ละคณะ ๆ ไป ในขั้นตอนนี้ก็

ขุนคงฤทธิศึกษากร (นครราชสีมา) :
จะต้องปรึกษาก่อนว่าคณะหนึ่งมีกี่คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิด
ว่าเป็นคณะ ๆ ไม่คิดว่าหรีบ หรือจะถาม
หมดเลยว่าคุณคณะต้องมีเท่านี้คน ผมคิด
ว่าแต่ละคณะ ๆ คิดว่า ที่นี้ว่าด้วยการตั้งคณะ
กรรมการเศรษฐกิจ จะเอาจำนวนเท่าใด
โปรดเสนอได้

นายบูรณะ จัมปาพันธ์ (ศรีสะเกษ) :
กระผมขอเสนอ ๑๑ คน

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิศราจิวิน (เชียงใหม่) :
ตามที่ผมถามมาซึ่งผู้เกี่ยวข้องเพราะ
คณะกรรมการเศรษฐกิจที่เสนอมานี้ คณะ
๑๑ คน ข้าพเจ้าเห็นว่าจำนวนมากเกินไป
เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเสนอคณะเศรษฐกิจ
เพียง ๗ นายเท่านั้น ใครเห็นด้วยขอโปรด
รับรอง

(มีสมาชิกรับรองไม่ครบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี
ท่าน เฝ้ายใจรับรองคนเดียว ผมคิดว่า ๑๑
ก็ดีแล้ว คณะรับรองก็ไม่ครบด้วย

นายทองดี อิศราจิวิน (เชียงใหม่) :
จริงอยู่ถ้ามึงจะเสนอคณะละ ๑๑ คนเท่าที่
ข้าพเจ้าเคย ไปดูครั้งก่อนนั้น ข้าพเจ้าเห็น
คณะกรรมการ มาประชุมมีจำนวนน้อย
ประเดี๋ยวข้าพเจ้าจะได้พูด จะได้อภิปราย
ชี้แจงแสดงเหตุผล บางครั้งคณะกรรมการ
ธิการมาประชุมเพียง ๒-๓ คน แล้วก็
มาตรวจรายงานการประชุม ข้าพเจ้าเห็น
กับตาอยู่แล้ว ยิ่งตั้งมากไปอย่างนี้มีเสีย
เวลา แล้วเปลืองเบี้ยประชุมของสภาผู้แทน
ราษฎร โดย ใช้เหตุจึงขอยืนยันเสนอ ๗
นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับ
รอง ๆ ไม่ครบ มีคนเดียว เพราะฉะนั้นก็
เป็นอันว่าคณะกรรมการเศรษฐกิจมีจํ
นวน ๑๑ ต่อนี้ไปโปรดเสนอชื่อได้

พลตรี อัมพร จินตกานนท์ (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผม
ขอเสนอ นายเสริม วิจิตรกุล

นายพีร บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
กระผมขอเสนอ นายสุกิจ นิมมานเหมินท์
(มีสมาชิกรับรอง)

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ขอ
เสนอ พลตรี วิชัย พงศ์อนันต์
(มีสมาชิกรับรอง)

นายคำหรี สโมสร์ (สมุทรสงคราม) :
กระผมขอเสนอ ร้อยโท จารุบุตร เวียง
สุวรรณ

(มีสมาชิกรับรอง)
นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอคุณทอง นิมมะ
ลินธุ์

(มีสมาชิกรับรอง)
นายบุญมี ปาริมวงศ์ (ลพบุรี) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายคำหรี สโมสร์

(มีสมาชิกรับรอง)
พลตรี อัมพร จินตกานนท์ (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผม
ขอเสนอ พลโท เจียม ญาโณทัย

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) : ขอ
เสนอ นายยะเล็คร์ วงศ์ทองเหลือ (มี
สมาชิกรับรอง)

นายตุสิต บุญธรรม (นครนายก) :
กระผมขอเสนอ นายวิระ รมยะรูป (มี
สมาชิกรับรอง)

พลตรี วิชัย พงศ์อนันต์ (สมาชิก
ประเภทที่ ๒) : กระผมขอเสนอคุณสุวิ
เตลาณ (มีสมาชิกรับรอง)

นายใหญ่ ศวิตจากต (นครสวรรค์) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายธรรมบุญ เทียนเงิน
(มีสมาชิกรับรอง)

นายเพชรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ บัณฑิตการเลิศศิลป์ (มีสมาชิก
รับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้
เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายงาน
ท่านกรมการเมือง คณะกรรมการเคมธกรกิจ

๑. นายเสริม วิจิตรกุล
๒. นายสุกิจ นิมมานเหมินท์
๓. พลตรี วิชัย พงศ์อนันต์
๔. ร้อยโท จารุบุตร เวียงสุวรรณ
๕. นายทอง นิมมะลินธุ์
๖. นายคำหรี สโมสร์
๗. พลโทเจียม ญาโณทัย
๘. นายยะเล็คร์ วงศ์ทองเหลือ
๙. นายวิระ รมยะรูป
๑๐. นางสุณี เตลาณ
๑๑. นายธรรมบุญ เทียนเงิน

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรมี
กิจธุระ ชุมวิวัฒน์สุวิทยา รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑ จึงดำเนินการ
ประชุมแทน)

ผู้ทำการ แทน ประธาน สภา ผู้แทน
ราษฎร : ต่อไปที่งานคณะกรรมการต่าง
ประเทศผู้ใดเห็นสมควรจะให้ มีที่ท่าน

นายประยูร ปานะศิษฐ์ (ชัยนาท) :
ข้าพเจ้าขอเสนอคณะกรรมการต่างประเทศ
๑๑ นาย โควเห็นด้วย โปรดรับรอง
(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
คือผมอยากจะขอทราบเรียงต่อกันที่ท่านประธาน
ด้วยก่อนที่ท่านจะถามว่าตั้งกรรมการนั้น
ท่านควร จะถาม สมาชิกที่ประชุม ก่อนว่าจะ
จำกัดจำนวนหรือไม่จำกัด อันนี้ท่านไม่
ถามเลยนี้ นี่ขอให้ท่านได้กรุณาถามอย่าง
นี้เสียก่อนครับ บางครั้งมันอาจจะเกินไป
และบางครั้งอาจจะจำกัดจำนวน

ผู้ทำการ แทน ประธาน สภา ผู้แทน
ราษฎร : จะที่ท่านก็ได้จะเสนอใหม่

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
ไม่เสนอ

ผู้ทำการ แทน ประธาน สภา ผู้แทน
ราษฎร : ไม่เสนอ ผู้ใดจะเสนอเป็นอย่าง
อื่น

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการ แทน ประธาน สภา ผู้แทน
ราษฎร : ไม่มีก็ถือว่าท่านที่เสนอ ๑๑
ท่าน นั้นได้รับความเห็นชอบจากสภาแล้ว
เชิญเสวนาคณะ

นายบุญมี ปาร์มวงศ์ (ลพบุรี) : ข้าพเจ้า
ขอเสนอ นายธวัช ตรีดิวิชัยกุล

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ เล็งใจในกรม
วัฒนธรรมต่างประเทศ

(มีสมาชิกรับรอง)

หลวง อรรถ พรพิศาล (อุบลราชธานี) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายพจน์ สารสิน

(มีสมาชิกรับรอง)

นายโชติ วิชัยศิษฐ์ (สุราษฎร์ธานี) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายฉิมกุล ว. กุล

(มีสมาชิกรับรอง)

นายพีร์ บุณนาค (สุพรรณบุรี) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเนตร เขมะโยกิน

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญเรือง ชุ่มอินทรจักร (ลำปาง) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายใหญ่ ศวิตชาติ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายล้วน เวกชาดิگانน (นครปฐม) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ พลโท โยภินฉิมชัย
จาวุฒิตร์

(มีสมาชิกรับรอง)

ขุนคงฤทธิศึกษากร (นครราชสีมา) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ พลตรี อำนวย ไชยโรจน์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอวยชัย ธานี (นครสวรรค์) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเสวตร เบียมพงศ์ธำมณี

(มีสมาชิกบับรอง)

พลอากาศโท บุญชู จันทรเบกษา (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พลตรีประมาณ อติเรกถาวร

(มีสมาชิกบับรอง)

พันโท ประเสริฐ สุตบรรพัต (ละ บุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายตลิต บุญธรรม (มีสมาชิกบับรอง)

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ปิดการเสนอชื่อ

(มีสมาชิกบับรอง)

ผู้ทำการแทน ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอกรรมาธิการครบตามจำนวน ๑๑ ท่านแล้ว และไม่มีผู้เสนอเป็นอย่างอื่น จะได้พิจารณาต่อไป ขอให้เลขาธิการอ่านรายชื่อ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : รายชื่อ ท่าน คณะกรรมาธิการ ต่าง ประเทศ ๑. นายถาว์ย์ คันทิวชกุล ๒. พลตรีพระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนครราชสีมา-ประพันธ์ ๓. นายพจน์ สารสิน ๔. นายกินทูล วรกุล ๕. นายเนตร เขมะโยธิน ๖. นายใหญ่ ศิวิตชาติ ๗. พันเอกเฉลิมชัย จารุวัตร ๘. พลตรีอำนาจไชยโรจน์ ๙. นายเสวตร เปี่ยมพงศ์ลาภ ๑๐. พลตรีประมาณ อติเรกถาวร ๑๑. นายตลิต บุญธรรม

ผู้ทำการแทน ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปเราจะ ได้พิจารณา คณะกรรมาธิการการปกครอง ตามผู้ใดเห็นสมควรจะมีจำนวนเท่าใด

พลตรี อัมพร จินตกานนท์ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผมขอเสนอให้มีกรรมาธิการ ๑๑ นาย

พลโท จิตติ นาวิเสถียร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ข้าพเจ้าขอเสนอพลโท ประภาส จารุเสถียร

ผู้ทำการแทน ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเดี๋ยวครับ ผมยังไม่ ได้ถามว่า ผู้ใดจะเสนอเป็นเยี่ยงอื่นใหม่ มีผู้เสนอ ๑๑ นาย และมีผู้รับรองถูกต้อง มีใครเสนอใหม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทน ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่น เชิญได้ครับ

พลโท จิตติ นาวิเสถียร (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) : ข้าพเจ้าขอเสนอพลโท ประภาส จารุเสถียร

นายบุญมี ปาร์มวงส์ (ลพบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายนิคม สุขพัฒน์

(มีสมาชิกบับรอง)

นายวรศักดิ์ นิมานันท์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเสนอคุณหลวง อังคณาบุรุษ (มีสมาชิกบับรอง)

นายวีระ รมยะรูป (อุบลราชธานี) :
กระผมขอเสนอพลโท หลวงกัมปนาทแลน-
ยาก

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอารีย์ ตันติเวชกุล(นครราชสีมา):
ข้าพเจ้าขอเสนอคุณสงวน จันทรสภา

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) :
ผมเห็นว่าการรับรองไม่ค่อยถูกต้องตามระเบียบ
คือการ รับรองตามข้อบังคับเขาให้ยื่นขึ้น
แต่ที่ผู้รับรองโดยมากทำไม่ถูกระเบียบ คือ
เป็นแต่เพียงยกมือ มีไม่ถูกต้อง เพราะฉะนั้น
การรับรองไม่ถูกต้อง ดังนั้นผู้ยื่นนะ . . .

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน
ราษฎร : ประเดี๋ยวครับ คือว่ามียื่นบ้าง
แล้วก็ยกมือบ้าง แต่ว่ายื่นนั้นมากกว่า ๒
คนก็ใช้ได้

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) :
ผมสังเกตเห็นยื่นไม่ครบ ๕ คนสักทีครับ
โดยเฉพาะฝ่ายทางนี้ไม่ครบ

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน
ราษฎร : ไม่ใช่ ๒ คนเท่านั้น ไม่ต้อง ๕

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) :
คือถึงเกิดแล้วไม่เห็นยื่น มีแต่ยกมือ บาง
คนเป็นแต่เพียงขยี้กันเท่านั้นเอง

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน
ราษฎร : เขาเอะ ขอให้อ่านให้คุณทิม
เห็นหน่อยเถิดครับ

นายเทียม ไชยนันท์ (ตาก) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์
(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการแทนประธานสภาผู้แทน
ราษฎร : ยื่นขึ้นกันดีครับ

นายเจริญ ปราม ณ ศักดิ์(ขอนแก่น):
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเจริญ สืบแสง

(มีสมาชิกรับรอง)

หลวงอรรถพรพิศาล (ตาก) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ พลเอก ไสว ไสวแลนยาก
(มีสมาชิกรับรอง)

ร้อยโท สมพันธ์ ชันชะวณะ (นคร
ราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายลมพงษ์
ทัญประเสริฐ

(มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี อัมพร จินตกานนท์(รัฐมณ-
ฑรีช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผม
ขอเสนอหลวงอรรถพรพิศาล

(มีสมาชิกรับรอง)

นายล้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม):
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเลิศ สัมพันธ์การักษ์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายวีระ รมยะรูป (อุบลราชธานี) :
กระผมขอเสนอหลวงอรรถพรพิศาล

(มีสมาชิกรับรอง)

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ บัณฑิตการเกษมชัช

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) :
 ตามข้อบังคับนี้ผู้ที่จะได้ลงชื่อเป็นสมาชิก
 ตามกฎได้นั้น จะต้องเป็นสมาชิกสภาผู้แทน
 ราษฎร ที่มีผู้เสนอชื่อบุคคลหนึ่ง ถึง
 แม้ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็ยังไม่
 ได้ไปปฏิบัติงานคน ยิ่งกระทำหน้าที่ไม่ได้
 เพราะฉะนั้นผมจึงขอให้ออกชื่อคุณบุญเที่ยง
 ไปเสียก่อนจนกว่าจะได้ไปปฏิบัติงาน

ผู้ทำการแทน ประธาน สภาผู้แทน
 ราษฎร : มีผู้ทักท้วง แล้วก็ถูกต้อง

นายเทียม ไชยนิรันดร์ (ตาก) : ที่
 เวลาประชุมกรรมการ เราไม่ได้ทำหน้าที่
 สมาชิกยังไม่ได้ทำหน้าที่เป็นกรรมการ
 ถ้าหากว่าทำหน้าที่แล้ว เขายังไม่ได้ไปปฏิบัติ
 งานถึงค่อยมาท้วงซิ นี่เขายัง
 ไม่ได้ทำหน้าที่ เราตั้งเขาไว้เท่านั้นเองนี่
 เพราะฉะนั้น ผม ไม่ถอน ครับ เห็นว่าถูก
 ต้องแล้ว

ผู้ทำการแทน ประธาน สภาผู้แทน
 ราษฎร : คิดใจอะไรใหม่คุณทิม

นายทิม ภูริพัฒน์ (อุบลราชธานี) :
 ไม่คิดใจ

ผู้ทำการแทน ประธาน สภาผู้แทน
 ราษฎร : เข้าไม่คิดใจ

ปรากฏว่ามีผู้เสนอเกินจำนวนที่ได้
 กำหนดไว้ มีถึง ๑๒ ท่าน เพราะฉะนั้น
 ก็คงมีการเลือก

(เจ้าหน้าที่นำบัตรลงคะแนนไปแจก
 ให้แก่สมาชิก)

ผู้ทำการแทน ประธาน สภาผู้แทน
 ราษฎร : ต้องใช้วิธีเลือกโดยวิธีกา
 นะครับ

นายทองดี อีสราวัฒน์ (เชียงใหม่) :
 รายชื่อจำนวนทั้งหมดมีใครบ้าง สมาชิก
 จำไม่ได้

ผู้ทำการแทน ประธาน สภาผู้แทน
 ราษฎร : ประเด็นท่านเลขาธิการ จะอ่าน
 ครับ ได้ตกลงไว้แล้วครับ เชิญนั่งก่อนครับ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ด้อ
 ไปนี้กระผมจะได้ อ่านรายชื่อ เพื่อท่าน
 สมาชิกได้ทราบจดไว้ ผู้ที่ถูกเสนอเป็น
 คณะกรรมการภาคปกครอง คือชุดที่ ๓
 มีดังนี้

๑. พลโท ประภาส จารุเสถียร ๒. นาย
- นิคม สุขพัฒน์ ๓. หลวงอรรถนานุรักษ์
๔. พลโท หลวงกัมปนาท แส่นยาก
๕. นายสงวน จันทรสชา ๖. นายบุญเที่ยง
- ทองสวัสดิ์ ๗. นายเจริญ สืบแสง
๘. พลเอก ไสว ไสวแสนยาก ๙. นาย
- ถัมพงษ์ ทาญประเสริฐ ๑๐. หลวง
- บรรณปริชาชนูปการ ๑๑. นายเลิศ
- สัมพันธ์รักษ์ ๑๒. หลวงบรรณพพิคต

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) :
 เนื่องจากในการประชุมในวันก่อนนั้น
 เจ้าหน้าที่ได้ใช้คำว่าบัตรเสีย ผมจึงขอรับรอง

เสีย ณ ที่นี้ว่า คำว่า บัตร เสียจะไม่ควรจะ
เรียก ถ้าหากว่าเป็นอย่างคุณเจริญ ชี้แจง
มานั้น คือการลงคะแนนนั้นลงคะแนน
เห็นชอบและไม่เห็นชอบและมี abstain
(Abstain) คือไม่ออกเสียง กระดาษเปล่า
ถือว่าไม่ออกเสียงอย่าถือว่าบัตรเสีย ถ้า
หากว่าบัตรเสียนั้นชายหน้าหมด คนอื่นเขา
นั่งฟังผู้แทนแท้ ๆ ยังลงบัตรไม่เป็นอย่าไป
พูดอย่างนั้น ไม่ดี

ผู้ทำ การแทน ประชานสภา ผู้แทน
ราษฎร : บางทีมันเสียจริง ๆ คือผู้แทน
ไม่ใช่ลงไม่เป็น แต่ว่าแกลังทำให้เสีย
คุณเข้าใจคำนี้

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) :
เสียอย่างไรกระดาษเปล่าไม่ลงคะแนนจะ
เป็นบัตรเสียอย่างไร

ผู้ทำ การ แทน ประชานสภา ผู้แทน
ราษฎร : เปล่าใช้กระดาษเปล่าก็มี ใช้ที่
มันเสียก็มี

นายชาญยุทธ ไชยคำมิ่ง (กาฬสินธุ์) :
ต้องบอกว่า abstain ด้วยถึงจะ
ถูก จะบอกว่าบัตรเสียหมดไม่ได้

หลวง อรรถพรพิศาล (ตราด) :
ถามมาทกข้างหน้าหรือข้างหลัง

ผู้ทำ การ แทน ประชานสภา ผู้แทน
ราษฎร : ให้ตรงกับชื่อ ข้างหน้าก็ได้ข้าง
หลังก็ได้

นายทองดี อีสราจวิน (เชียงใหม่)
กระผมอยากจะขอเรียนตามว่า ถ้าลงบัตรว่า
ลงเลือกไม่ครบชื่อทั้งหมด ๑๑-๑๒ นาย
คือหมายความว่าเลือกทั้งหมด คณะหนึ่ง
๑๑ คนใช้ใหม่ครับ

ผู้ทำ การแทน ประชานสภา ผู้แทน
ราษฎร : ใช่

นายทองดี อีสราจวิน (เชียงใหม่) :
ตนถ้าว่าข้าพเจ้าเต็มใจจะเลือกเพียง ๒-๓
นาย จะถือว่าบัตรเสียใหม่

ผู้ทำ การ แทน ประชานสภา ผู้แทน
ราษฎร : ไม่เสียครับ ก็ผู้ที่มีชื่อตามที่คุณ
เลือกก็ได้คะแนน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : กระ-
ผมขอความกรุณาเชิญท่านผู้มีชื่อต่อไป
ได้โปรดช่วยเป็นกรรมการ ตรวจ คะแนน
๑. นายวรศักดิ์ นิมานันต์ ๒. นายบุญคุ้ม
จันทร์ศรีธวัชวงศ์ ๓. นายคำทวิ สโมส
๔. นายทิม ภูริพัฒน์ ๕. พลตรีวัช
พงศ์ณันต์ ๖. นายฉวง เอี่ยมศิลา

(เนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎร
และรองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๑
มีกิจธุระ นายประสิทธิ์ จุลละเกศ รอง
ประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ ๒ จึง
ดำเนินการประชุมแทน)

ผู้ทำ การ แทน ประชานสภา ผู้แทน
ราษฎร : เนื่องจากการตรวจคะแนนเกือบ
เสร็จแล้ว อยากจะขอเชิญท่านสมาชิก ซึ่ง

อยู่ข้างล่าง ได้โปรดมาประชุมข้างบนด้วย เพราะเหตุว่าเกรงว่าจะไม่ครบองค์ประชุม จึงขอเชิญสมาชิกข้างล่างขึ้นมาด้วย ต่อไปนี้ขอให้ท่านเลขาได้โปรดกล่าวรายชื่อผู้ที่ได้เป็นกรรมมาธิการฝ่ายปกครอง.

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : นายชื่อท่านที่รับเลือกตั้งเป็นกรรมมาธิการ การปกครองมีตามลำดับดังนี้ ๑. พลโท ประภาส จารุเสถียร ๒. พลเอก ไสว ไสวเสถียร ๓. พลโท หลวงกัมปนาท แสรมยากร ๔. นายสงวน จันทรลาชา ๕. หลวงบรรดปรีชาอนุปกการ ๖. หลวงบรรดพรพิศาล ๗. นายนิคม สุขพัฒน์ธิ ๘ นายเลิศ สัมพันธ์รักษ์ ๙. นายสมพงษ์ ทาญประเสริฐ ๑๐. หลวงอังคณาภักษ์ ๑๑. นายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์

ผู้ทำการแทน ประธาน สภา ผู้แทนราษฎร : ต่อไปนี้ขอให้ที่ประชุมเลือกตั้ง คณะกรรมมาธิการการทหาร มีท่านผู้ใดเห็นสมควรจะได้คณะกรรมมาธิการชุดนี้จำนวนเท่าใด

หลวงบรรดพรพิศาล (ตราด) : ขอเสนอจำนวน ๑๑

(มีสมาชิกครบองค์)

ผู้ทำการแทน ประธาน สภา ผู้แทนราษฎร : จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น (ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ทำการแทน ประธาน สภา ผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็เปรียบกันว่า ที่ประชุมเห็นสมควรให้มีคณะกรรมมาธิการชุดนี้จำนวน ๑๑ นาย ต่อไปนี้ขอให้ที่ประชุมเสนอ

นายเทียม ไชยนันทน์ (ตราด) : กระผมขอเสนอให้คัดเลือกเพียงจำนวน ๑๑ นายเท่านั้น การเสนอข้อขอให้เสนอเพียง ๑๑ นายจำกัดจำนวน

(มีสมาชิกครบองค์)

ผู้ทำการแทน ประธาน สภา ผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอให้จำกัดจำนวนเพียง ๑๑ นาย จะมีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น

นายอารีย์ ต้นดีเวทกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอของจะหยุดการเสนอ คือ ไม่จำกัดจำนวน

(มีสมาชิกครบองค์)

ผู้ทำการแทน ประธาน สภา ผู้แทนราษฎร : ต่อจากนั้นข้าพเจ้าจะขอมติที่ประชุม ท่านผู้ใดเห็นสมควรเสนอโดยไม่จำกัดจำนวน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ทำการแทน ประธาน สภา ผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรเสนอโดยไม่จำกัดจำนวน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ทำการแทน ประธาน สภา ผู้แทนราษฎร : ต่อไปนี้จะให้ดำเนินการต่อไป

ท่านผู้ใดเคยยกท่านผู้หนึ่งผู้ใดบ้าง

นายโชติ วิชาญดิษฐ์ (สุมาลีธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอพลเรือตรี ทหารข้าหวิญญู

(มีสมาชิกรับรอง)

นายถ้วน เวกชาติกานน (นครปฐม) : ขอเสนอขอมพล ดุจรต ษนระวิชิต

(มีสมาชิกรับรอง)

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) : กระผมขอเสนอพลโท ดนอม กิตติขจร

(มีสมาชิกรับรอง)

นายฉวง เอี่ยมศิลา (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอขอมพลเรือตรี ประทีป คิวขันธิ

(มีสมาชิกรับรอง)

ขุนกองฤทธิศึกษากร (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พลเรือเอกหลวงชำนาญอรอดยุต

(มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี อัมพร จันทกานนท์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : กระผมขอเสนอ พลอากาศโท เฉลิมเกียรติ วัฒนางกูร

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสาคร กลิ่นผลกา (พังงา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พันตรี ดวง อภัยวงศ์

พันตรี ดวง อภัยวงศ์ (พระนคร) : กระผมขอเสนอ ไม้ผู้เฒ่าการทหาร ผมขอประธานเสนอ พลเรือตรี ชลิต กุลกำมธร แทน

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการ แทน ประธาน สภา ผู้แทน

ราษฎร : กระผมเสียใจที่เรายังคงไม่มี

พันตรี ดวง อภัยวงศ์ (พระนคร) : ผมขอถอนครับ

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พันโท ประเสริฐ สุกบรรทัด

(มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี วิชาญ พงศ์อนันต์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พันตรี วิเชียร สัมพันธ์

(มีสมาชิกรับรอง)

พันโท ประเสริฐ สุกบรรทัด (สมาชิก) : ข้าพเจ้าขอเสนอ ร้อยโท สัมพันธ์ ชันชะวณะ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายมนูญ บริสุทธิ์ (สมาชิกประเภทที่ ๒) : ข้าพเจ้าขอเสนอ พลตรี เฉลิม พงษ์สวัสดิ์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญคุ้ม จันทศรีสุริยวงศ์ (อุดรธานี) : ข้าพเจ้าขอเสนอขอมติการเสนอขอ

(มีสมาชิกรับรอง)

ผู้ทำการ แทน ประธาน สภา ผู้แทน

ราษฎร : มีผู้เสนอขอให้ปิดการเสนอขอ ไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็เรียนให้ว่าที่ประชุมลงมติให้มีคณะกรรมการชุดนี้จำนวน ๑๑ นาย ตั้งรายชื่อที่เสนอท่านเลขาธิการท่าน

เลขานุการสภาผู้แทนราษฎร : รายงาน
 สภากาชาดไทย ๑. พด. เกษตร
 ทหาร ข้าหัวฉมู ๒. จอมพล ดิถุชต์
 ธนะรัชต์ ๓. พด. โท ถนอม อิศรางกูร
 ๔. ร้อยตรี ประทีป ศิริพันธ์ ๕. พด. เวช
 เอก หลวงชำนาญบรรณวิทย์ ๖. พด.
 อากาศโท เฉลิมเกียรติ วัฒนางกูร ๗. พด.
 เวชตรี ชลิต กุลกำมธว ๘. พันโท
 ประเสริฐ สดุดบรรทัด ๙. พันตรี วิเชียร
 สีมันตร ๑๐. ร้อยโท สัมพันธ์ ชันระฆาณะ
 ๑๑. พด. ตรี เฉลิม พงษ์สวัสดิ์

(ประธานสภาผู้แทนราษฎร ได้กัณฑ์มา
 ขึ้นบัลลังก์ดำเนินการประชุมต่อไป)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อนี้ไป
 เป็นการเลือกตั้งคณะกรรมการการศึกษา
 การสาธารณสุข และการสาธารณูปการ
 ในขั้นต้นขอถามว่าในคณะกรรมการชุด
 นี้จะมีจำนวนเท่าไร

นายประยูร ปานะติขันธ์ (ชัยนาท) :
 กระผมขอเสนอ ๑๑ คน
 (มีสมาชิกขยับมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะ
 กรรมการคณะนี้มีผู้เสนอ ให้มีจำนวน
 ๑๑ คนเมื่อที่ประชุมไม่มีความเห็นเป็นอย่าง
 อื่น ถือว่าอนุมัติให้คณะกรรมการสามัญ
 คณะนี้มีจำนวน ๑๑ คน ต่อไปเชิญเสนอ
 ข้อได้

นายวิเชียร สาครวิภาณนท์ (ชัยภูมิ) :
 กระผมขอเสนอ พด. ตรี เวชเอก
 (มีสมาชิกขยับมือ)

นายวิระ รมยะรูป (อุบลราชธานี) :
 กระผมขอเสนอ นายเจ๊ะ ชัยตุลลาห์ หลัง
 ปู่เต๊ะ
 (มีสมาชิกขยับมือ)

นายสาคร กลิ่นผลกา (พังงา) : กระผม
 ขอเสนอ นายทองดี อิศราจวิน
 (มีสมาชิกขยับมือ)

นายอ้อม อูปรมย์ (นครศรีธรรม-
 ราช) : กระผมขอเสนอ พด. ตรี สุใจ
 พูลทรัพย์
 (มีสมาชิกขยับมือ)

นายทองดี อิศราจวิน (เชียงใหม่) :
 กระผม ขอขอบ พระคุณที่ได้ เสนอ ชัย เมฆ
 กระผมขอถอน และขอเลือก...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ
 ว่าถอนก็ว่าถอนเถอะคุณ เรื่องตั้งเดี๋ยวผม
 ชั่ง ชั่ง ชั่ง

นายทองดี อิศราจวิน (เชียงใหม่) :
 ตรีกระผมขอถอน ...

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาจะ
 ไปรตนั่งได้ พอแล้ว เขาจะคนนั่งได้แล้ว

นายทองดี อิศราจวิน (เชียงใหม่) :
 กระผมเสนอ ได้ใหม่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยว ๆ

นายเจริญ ปราม ณ ศักดิ์ (ชองแก่น) :

กระผมขอเสนอ นายหญิง เข้มมศิลา

(มีสมาชิกรับรอง)

นางเอออาร์ อุดมสีทิ (เลย) : ดิฉัน

ขอเสนอ นายพีร์ บุนนาค

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบรรเจ็ด สายเชื้อ (ร้อยเข็ด) :

กระผมขอเสนอ นายสว่าง แก้วจิตร

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเลิศ สัมพันธ์รักษ์ (ชัยภูมิ) :

กระผมขอเสนอ นายบรรเจ็ด สายเชื้อ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :

กระผมขอเสนอ นายสาคร กลิ่นผกา

(มีสมาชิกรับรอง)

นายก้อเกียรติ ัญญเสน (ตรัง) :

กระผมขอเสนอ นายสมพร ขุนมาศ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) :

กระผมขอเสนอ ขุนคงฤทธิศึกษากร

(มีสมาชิกรับรอง)

นายล้วน เวชชาลีگانน (นครปฐม) :

กระผมขอเสนอ ขุนวิวัฒน์ชิวทยา

(มีสมาชิกรับรอง)

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :

กระผมขอเสนอ พลตรี ตรีใจ พุศทรัพย์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้า มีผู้

เสนอแล้ว

นายพีร์ บุนนาค (สุพรรณบุรี) :

กระผมขอเสนอ นายเสกกล บุญยัษฐิติ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์) :

กระผมขอเสนอ นายไกรสร ตันติพงษ์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) :

กระผมขอเสนอ บัณฑิตการ เสนอชื่อ

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอ

บัณฑิตรเสนอชื่อแล้ว เมื่อไม่มีผู้ใดมีความ

เห็นเป็น อย่างอื่น ถือว่าเป็น ชัยขาด การ

เสนอชื่อ

คณะกรรมการตามที่ตกลงไว้ชุดนี้มี

เพียง ๑๑ แต่เวลาเป็น ๑๓ เกินไป ๒

ถ้าหากว่าท่านผู้ถูกเลือกนั้น ได้ตกลงแล้ว ก็

จะไม่ต้องลงคะแนนกัน

นายหญิง เข้มมศิลา (อุดรธานี) :

กระผมขอเสนอ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คนหนึ่ง

ละขอขอบคุณมาก ใครอีกคนหนึ่ง ขอถน

เลี้ยงอีกคนหนึ่ง จะได้ ไม่ต้องเสียเวลาเลือก

ยังมีอีกหลายชุดท่าน ถ้าหากว่าไม่มีใคร

ถนยกต้องเลือกกัน ก็คงเหลือ ๑๒ คน

เกินไปคนหนึ่ง

ขุนวิวัฒน์สุชาวิทยา (นครสวรรค์) :
ข้าพเจ้าขอขอบ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่าง
นั้นคงเป็น ๑๑ ท่าน อ่านชื่อได้

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ราย
ชื่อคงมีดังนี้ ๑. พลตรี ผเชิญ นิยมบุตร
๒. นายเงาะ อับดุลลาห์ หลังปุเต๊ะ
๓. พลตรี สุรใจ พุทธรักษ์ ๔. นายพีร
บุณนาค ๕. นายสว่าง แก้ววิจิตร ๖. นาย
บรรเจ็ด สายเชื้อ ๗. นายสาคร กลิ่นผกา
๘. นายสมพร จูรีมาศ ๙. ขุนคงฤทธิ
ศึกษากร ๑๐. นายเสกกล บุญยัษฐิติ
๑๑. นายไกรสร คณิตพงษ์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ค่อยไป
พิจารณาเลือก คณะกรรมการ ตรวจสอบ
งานการประชุม ลำหรับคณะกรรมการ
คณะนี้จะให้มีจำนวนเท่าไร เชิญเสนอได้

นายเลิศ สัมพันธ์รักษ์ (ชัยภูมิ) :
ขอเสนอจำนวน ๑๑ คน

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอ
คณะกรรมการ ตรวจสอบงานการประชุม
จำนวน ๑๑ คน มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่าง
อื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าหาก
ว่าที่ประชุมไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่า

อนุมัติ คณะกรรมการ ตรวจสอบงานการประชุม
ประชุมจำนวน ๑๑ คน เสนอชื่อได้

นายพีร บุณนาค (สุพรรณบุรี) :
ข้าพเจ้าขอเสนอคุณทองดี อิศราชวน

(มีสมาชิกรับรอง)

นายคุดิต บุญธรรม (นครนายก) :
ขอเสนอพลเรือตรี ดำริห์ ปาลกะวงค์ ณ
อยุธยา

(มีสมาชิกรับรอง)

พันเอก เชิดชัย ทองสิงห์ (สมาชิก
ประเภทที่ ๒) : ขอเสนอคุณวิรัตน์ คุชะ
พันธ์

(มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี อัมพร จินตกานนท์ (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผม
ขอเสนอพลตรี ประทักษ์ จันทราภา

(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท จิตติ นาวีเสถียร (รัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐการ) กระผม
ขอเสนอพันเอก อุดม สุขมาก

นายทองดี อิศราชวน (เชียงใหม่ :
ผมขอเสนอนางเฮ็ดฮาวี อุดมสิทธิ์

นายบุญเรือง ชุ่มอินทจักร (ลำปาง
ผมขอเสนอนายโชติ วิชัยดิษฐ

(มีสมาชิกรับรอง)

พันโทประเสริฐ สุตบรรพัต (สระบุรี) :
ผมขอเสนอคุณแผน สิริเวชชะพันธ์

(มีสมาชิกรับรอง)

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ขอ
เสนอหมายทองหยด จิตตะวีระ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายอารีย์ ตันตีเวชกุล (นคร
ราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอเสนอคุณเจริญ
บัณฑิตโร

(มีสมาชิกรับรอง)

นายปฐม โพธิ์แก้ว (ราชบุรี) :
ขอเสนอนายสวัน เวชชาลีگانน

(มีสมาชิกรับรอง)

นายเพียรศักดิ์ นิสสัยสุข (สิงห์บุรี) :
ข้าพเจ้าขอเสนอบิดการเสนอขอ

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้
เสนอบิดการเสนอขอแล้ว ถ้าไม่มีผู้ใดมี
ความเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าอนุมัติให้
บิดการเสนอขอ เลขานุการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
๑. นายทองดี อัสราวัฒน์ ๒. พลเรือตรี
คำวิทย์ ปาลกะวงค์ ณ อยุธยา ๓. นาย
วิวัฒน์ ศุขะพันธ์ ๔. พลตรี ประทีป
จันทร์ธรรมา ๕. พันเอก อุดม สุขมาก
๖. นางเอื้อฮาวี อุดมสิทธิ์ ๗. นาย
โชติ วิชัยดิษฐ ๘. นายแผน สิริเวชชะ
พันธ์ ๙. นายทองหยด จิตตะวีระ
๑๐. นายเจริญ บัณฑิตโร ๑๑. นาย
ถ้วน เวชชาลีگانน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อ
ไปพิจารณาเลือกตั้ง คณะกรรมาธิการ
พิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมลับใน
ขั้นต้นใครจะถามว่าในคณะกรรมาธิการ
ชุดนี้จะมีจำนวนเท่าใด

นายโชติ วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์ธานี) :
ขอเสนอ ๑๑ คน

(มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้า
หากว่าที่ประชุมนี้ไม่มีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น ถือว่าอนุมัติให้คณะกรรมาธิการนี้มี
จำนวน ๑๑ คน

นายโชติ วิชัยดิษฐ (สุราษฎร์ธานี)
ขอเสนอนาวาโท พระประยูทธชลธี

(มีสมาชิกรับรอง)

พลตรี วิชัย พงศ์อนันต์ (สมาชิก
ประเภทที่ ๒) : ขอเสนอพลตรี รัศมีรัชนิวัต

(มีสมาชิกรับรอง)

นายวิเชียร สาครวิธานนท์ (ชัยภูมิ) :
กระผมขอเสนอพลเรือตรี วิเชียร พิเศษ-
โกศา

(มีสมาชิกรับรอง)

พันโท จิตร ธนโชติ (สมาชิก
ประเภทที่ ๒) : กระผมขอเสนอพันเอก
เชิดชัย ทองสิงห์

(มีสมาชิกรับรอง)

นายสัมบุญ ศรีธ (พระนคร) :
 กระผมขอเสนอนายสังข์ศักดิ์
 (มีสมาชิกรับรอง)

นายวิระ รมยะรูป (อุบลราชธานี) :
 กระผมขอเสนอนายวิเชียร ล้าคะวิชานนท์
 (มีสมาชิกรับรอง)

นายสมพงษ์ หาญประเสริฐ
 (บุตรดีด) : ขอเสนอนายตัน ประจวบ
 เหมาะ

(มีสมาชิกรับรอง)

ร้อยโท สมพันธ์ ขันชะชนะ (นคร
 ราชสีมา) : กระผมขอเสนอนายบุญมี
 ปาร์มวงค์

(มีสมาชิกรับรอง)

พลโท จิตติ นาวิเสถียร (รัฐมนตรี
 ช่วยว่าการกระทรวงเศรษฐการ) : กระผม
 ขอเสนอพลอากาศตรี เทพ เกษมดี

(มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) :
 กระผมขอเสนอนายทองปาน วงศ์สง่า
 (มีสมาชิกรับรอง)

นายอารีย์ ตันติเวชกุล (นครราชสีมา) :
 ข้าพเจ้าขอเสนอคุณ แรม
 พรหมโมบล บุณยประดพ

(มีสมาชิกรับรอง)

หลวงอรรถพรพิศาล (ตราด) : ขอเสนอ
 นายอวยชัย ธนศิริ

(มีสมาชิกรับรอง)

นายบุญคุ้ม จันทวิ ศรี สุริยวงศ์
 (อุตรธานี) : ขอปิดการเสนอชื่อ
 (มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี่เกิน
 ไปหนึ่งคน มี ๑๒ เพราะตกลงว่าคณะ
 กรรมการชุดนี้จะเอา ๑๑ เกินไปคนหนึ่ง
 ถ้าหากว่าจะถอนเสียได้ . . .

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร) :
 ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอ
 พระคุณมาก เสด็จการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : ราย
 ชื่อท่านคณะกรรมการ พิจารณาเขตแดน
 รายงานการประชุมลับ ๑. นาวาโท พระ
 ประยูทธชสิทธิ์ ๒. พลตรีศรีคม รัชนิวัต
 ๓. พลเรือตรี วิเชียร พันธุ์โกศา ๔. พันเอก
 เชิดชัย ทองสิงห์ ๕. นายสังข์ศักดิ์
 ล้ายบุญญา ๖. นายวิเชียร ล้าคะวิชานนท์
 ๗. นายตัน ประจวบเหมาะ ๘. นาย
 บุญมี ปาร์มวงค์ ๙. พลอากาศตรีเทพ
 เกษมดี ๑๐. นางแรม พรหมโมบล
 บุณยประดพ ๑๑. นายอวยชัย ธนศิริ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นการ
 เสร็จการเลือกคณะกรรมการ

ต่อไปก็พิจารณา หมายเลข ๓ เรื่อง
 กำหนดสมัยประชุมสามัญประจำปีและวัน
 เริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีต่อไป คือ

ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๗ และข้อบังคับของการประชุม ซึ่ง ๑๓ กำหนดว่าประชุมครั้งแรก ต้อง กำหนด สัมัยประชุม สามีญุ ประจำว่าจะมีสัมัย แล้วจึงเริ่มตั้งแต่วันไทน์ เพราะฉะนั้นในตอนต้นขอเรียนว่าในบับต่อไป คือหน้า ๒๕๐๑ นี้จะให้สัมัยประชุม สัมัย ทั้งนี้ ขอเรียนว่าเฉพาะ สัมัยประชุมสามีญุ วิสามัญนั้น ไม่เกี่ยววิสามัญนั้นเป็นกรณีพิเศษเขาเฉพาะสามีญุเท่านั้น

นายเถิศ สัมพันธ์รักษ์ (ชัยภูมิ) :
ข้าพเจ้าขอเสนอให้มีสัมัย (มีสมาชิกรับรอง)

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) :
ข้าพเจ้าจะขอให้เหตุผลเสียก่อนว่า ที่ข้าพเจ้าจะเสนอหลายสัมัยนี้เพราะอะไร ท่านประธานที่เคารพบรรดาสมาชิกซึ่งเป็นผู้แทนของปวงชนชาวไทยที่มานั่งในสถาบันสูงสุดของชาติขณะนี้ ทุกคนก็ต่างมุ่งที่จะทำงานเพื่อประโยชน์ส่วนรวมแก่ประเทศชาติและราษฎรเป็นที่ตั้ง ทุกคนมีความมุ่งหมายอย่างนี้ ท่านประธานที่เคารพ ปรากฏมาแต่กาล ก่อนแล้ว ว่าสภาผู้แทน ราษฎร ของเรามีการเสนอสัมัยประชุมสามีญุเพียงสัมัยเดียวนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่ายังไม่เพียงพอแก่การที่จะบริหาร การเพื่อประเทศชาติและราษฎร ทั้งนี้ท่านประธานที่เคารพ จะเห็น

ได้ว่าสัมัยประชุมสามีญุนี้ส่วอย่างมาจะมีไม่เกิน ๕๐ วัน และการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ส่วนมากก็มักกำหนดครั้งละ ๑ ครั้ง อย่างนี้เป็นต้น ๓ เดือนท่านประธานที่เคารพเรามาประชุม กันเพียง ๑๒ ครั้ง อยากจะขอกราบเรียน ถ้ามท่าน ประธาน ว่าประชุมเพียง ๑๒ ครั้ง มันเหมาะ สัมกับเงินเดือนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือ ไม่ และยังมาเดี่ยวนี่ปรากฏว่าบรรดาสมาชิกซึ่งเป็นตัวแทนปวงชนชาวไทยต่างก็ได้รับเงินเพิ่มซึ่งเป็นค่าตอบแทนก็ตั้ง ๒,๐๐๐ บาท อย่างนี้ รวมแล้วทั้งหมดด้วยกัน ๕,๖๕๐ บาท ถ้ามะไรอย่างนี้เป็นต้นนี้ ข้าพเจ้าเห็น ว่าไม่เหมาะ ที่จะมาเสนอสัมัยประชุมสามีญุสามีญุเพียงสัมัยเดียว ทั้งนี้ข้าพเจ้าจึงขอเสนอ ๒ สัมัย ท่านประธานที่เคารพใครเห็นด้วย โปรดรับรอง

(มีสมาชิกรับรอง ไม่ครบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรอง ไม่ครบ มีคนเดียวเป็นอันว่า คิดว่าในบับต่อไป นั้น สัมัยประชุม สามีญุ มี ๑ สัมัย ถ้าหากว่าที่ประชุม ไม่เห็นมีเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่าอนุมัติ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นข้อแย้งขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไปอนันว่าที่ประชุม อนุมัติ ให้ มีการ ประชุม สัมัยสามีญุมี ๑ สัมัย จะเริ่มในวันที่ใด เดือนใด

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์):
ผมขอเดชะพร้อมแต่วันที่ ๒๔ มิถุนายนนี้ ภายใน
ใน ๔๐ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๔๐ วัน
ไม่ต้อง

นายใหญ่ ศวิตชาติ (นครสวรรค์):
ถ้าหากว่ารัฐบาลแก้ไขข้อข้องใจ คุณทองดี
เห็นว่า มีงานก็อาจจะขยายไปได้ตามบท
บัญญัติของรัฐธรรมนูญแล้ว เริ่มตั้งแต่วันที่
วันที่ ๒๔ มิถุนายน

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร):
ผมขอเดชะในต้นปี พ.ศ. ๒๕๐๑ นี้เลย
คือในระหว่างวันที่ ๒ มกราคม

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขา
เท่าไรก่อน

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร):
ทั้งนี้เพราะเหตุว่าการฟอร์มรัฐบาลชุดใหม่
เราก็จะได้จัดการเพื่อให้รัฐบาล ได้บริหาร
บ้านเมืองในชุดใหม่นี้ต่อไป ผมจึงขอ
ให้มีการเปิดประชุมเสียเร็วๆ คือวันที่ ๒
มกราคมนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพราะ
ฉะนั้นข้าพเจ้าขอประธานเวียน อีกครั้งหนึ่ง
ครับ คือที่เราว่ากันว่าประชุมสามัญเท่านั้น
ล้วนวิสามัญนั้น ถ้าหากมีความจำเป็นแล้ว

พระมหากษัตริย์ก็จะทรงเปิดได้ หรือ
สมาชิกจำนวนครึ่งสภาจะเข้าชื่อให้ขอได้
เข้ก็ ได้ นี่ว่าเฉพาะสามัญเท่านั้นคุณ
ทองปาน ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าท่านจะถอนเสีย
ก็จะดี ถ้าไม่ถอนก็เสียเวลา ถ้าอย่างนั้น
คุณทองปาน

นายทองปาน วงศ์สง่า (สกลนคร):
ถ้าหากว่าทางรัฐบาลจะมีความจำเป็นที่จะ
เรียกวิสามัญในเร็ววันตามความประสงค์
ของกระผมแล้ว กระผมขอถอน

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่):
ข้าพเจ้าอยากจะขอเปลี่ยนแปลงการประชุม
สามัญสามัญซึ่งตั้งเดิม มาสภาผู้แทนราษฎร
เราก็ยึดมั่นเอาวันที่ ๒๔ มิถุนายน เป็น
หลัก แต่ว่าถ้าหวั่นครวญนั้น ข้าพเจ้า
อยากจะขอเลื่อนวันที่ ๑ พฤษภาคม ใคร
เห็นด้วย โปรดรับรองซึ่งเป็นเฟล็กซ์เมย์เดย์
(First May Day) ของหลักสากลทั่วโลก
ของพวกกรรมกร

(ไม่มีสมาชิกรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี
คนรับรองคุณ ถ้าอย่างนั้นก็คงมีผู้เสนอ
เพียงวันเดียว คือวันที่ ๒๔ มิถุนายน ถ้า
หากว่าที่ประชุมนี้ไม่เห็นเป็นอย่างอื่น ถ้าย
ว่าอนุมัติ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อ
ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ก็ถือว่า
อนุมัติประชุมสามัญประจำปีสำหรับปีต่อไป
เป็นวันที่ ๒๔ มิถุนายน

ต่อไปนี้ ข้าพเจ้าได้รับ หนังสือ ของ
เลขาธิการ คณะรัฐมนตรี ฝ่ายบริหาร แจ้ง
เรื่อง คณะรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่งมา ซึ่ง
ข้าพเจ้าจะ ได้อ่าน ให้ที่ประชุมฟัง ตั้งแต่
ต่อไปนี้

ที่ สผ. ๑๑๙๘๐/๒๕๐๐

กรมสารบรรณคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

๒๗ ธันวาคม ๒๕๐๐

เรื่อง คณะรัฐมนตรีพ้นจากตำแหน่ง

เรียน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง หนังสือที่ สผ. ๔๐๑๕/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๐๐

ตามที่ ได้มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ตั้งให้นายพจน์ สารสิน ดำรง
ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี กับตั้งและแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี นั้น

บัดนี้ การเลือกตั้งทั่วไปแห่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๑ ได้เสร็จ
เรียบร้อยแล้ว และได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎรขึ้นแล้ว โดยที่ตาม
บทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย คณะรัฐมนตรี ย่อมพ้นจากตำแหน่ง
เมื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๑ เข้ารับหน้าที่ ท่านนายกรัฐมนตรีพร้อมด้วยคณะ
รัฐมนตรีจึงได้เข้าเฝ้าฯ กราบบังคมทูลลา เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๐๐ แล้ว

จึงเรียนมาเพื่อทราบ.

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(ลงชื่อ) จันทาญอักษร

(หลวงจันทาญอักษร)

เลขาธิการคณะรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : นี้ก็
เป็นเรื่องแจ้งให้ทราบ ส่วนการตั้งรัฐมนตรี
ก็จะได้อ่านพิจารณาต่อไป

ต่อไปนี้ จะได้อ่านพระราชกฤษฎีกา

นัดประชุมสภาผู้แทนราษฎร

(สมาชิกในที่ประชุมยื่นขึ้นเพื่อรับฟัง

กระแสพระบรมราชโองการ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

พระราชกฤษฎีกา

ปิดประชุมสภาผู้แทนราษฎร

พ.ศ. ๒๕๐๐

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ตามที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๐๐ ในวันที่ ๒๖ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ นั้น มีต้นจะสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๐๐ สมควรที่จะปิดประชุมในวันสิ้นปีนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐ ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี

(ที่ประชุมรับทราบ)

นี้ไปเป็น พระราชกฤษฎีกา เรียกประชุม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือ วิสามัญ ซึ่งจะได้ย้ายต่อไป

พระราชกฤษฎีกา

เรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร

พ.ศ. ๒๕๐๑

(พระปรมาภิไธย) ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า เป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งรัฐ สมควรที่จะเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ตามความในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๙๕ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมวิสามัญแห่งสภาผู้แทนราษฎร ในวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๑

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พจน์ สารสิน

นายกรัฐมนตรี

(ที่ประชุมรับทราบ)

ระเบียบวาระแล้ว ข้าพเจ้าขอเลิกประชุม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร: ทมด

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๕๐ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

โชติ วิชัยดิษฐ	เล็ก จารุณัฐ	ผู้ตรวจรายงาน
พล. ต. ป. จันทราภา	โหมเดลา ลีพลากร	”
เจริญ บัณฑิตโร	ฉันทนา ชานบักม	”
พล. ร.ค. คำวิทย์ ปาลกะวงศ์ ณอยุธยา	อุดม พลอยสังวาลย์	”
ทองหยด จิตตะวีระ	สุพงษ์ ศิริพนเกษมรัตน์	”
ล้วน เวกชาลีกานน	ธน บุนนิตย์รังคะ	”
ช. สุขมาก	เมียน ช่วยชุ่ม	”
เขื่อนอวี อุดมสิทธิ์	ลินธุ์ชัย ซอด้ดัยดี	”
วิรัตน์ ศุภะพันธ์		”
แผน สิริเวชชะพันธ์		
ทองดี อิศราชีวัน		

ตรวจแล้ววันที่ ๑๓/ม.ค./๒๕๐๑

สุพันธ์ จิตรภักดิ์

หัวหน้าแผนกรายงานการประชุม

ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ

หัวหน้ากองการประชุม

ประเสริฐ บัณฑิตสุขนธ์

รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เจริญ บัณฑิตโร

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ประจวบจันทร์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร